

Croatian
The Masterpiece
64-0705

REMEK-DJELO

Jeffersonville, Indiana, SAD
5. srpnja 1964.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

REMEK-DJELO

1 Pognimo sada svoje glave za molitvu. Dok su naše glave i srca pognuta pred Bogom, pitam se koliko vas ovdje ima zahtjev za kojeg bi voljeli da ga se Bog spomene, samo podižući svoje ruke? To je... Dakle, držite svoj zahtjev u svome srcu sada dok molimo.

2 Gospode Isuse, Ti—Izvore, neiscrpni Izvore Života, teci kroz nas danas, Gospode, i očisti nas od sve nevjere i svog grijeha da možemo stajati sada u Tvojoj Prisutnosti, znajući da postoji potreba među nama, da... Znamo da smo grešnici i ne—nedostojni bilo kakvog blagoslova. Ali onda, kada mislimo na Njega Koji je došao i uzeo naše grijehe, onda kada je Njegova Krv tamo, to nije—to nismo mi u Božjoj Prisutnosti, to je On—samo naš glas kroz Njegovu Krv, Njegova Krv govori. O, Bože, onda očisti naša srca od grijeha i nevjere.

Daj nam želje našeg srca, jer istinski imamo te želje da Ti služimo. I u ovim uvjetima slabosti i boli i stvari svijeta koje su stavljene pred nas ponekad da nas usavrše... Rečeno nam je da je On rekao: „Ne čudite se da dolaze te kušnje.“ One samo rade za naše dobro i da nas usavrše i dovedu u to mjesto. Ove velike pustinje iskustva, gdje su pravednici oblikovani u svece, mi—Ti zahvaljujemo za ta iskustva, Gospode. Mi ne bismo nikako—nikako htjeli učiniti išta suprotno Tvojoj volji, nego molimo, Oče, da u ovome budemo dovedeni bliže Tebi.

I kada su tereti tako teški da ne možemo ići nigdje dalje, onda podižemo svoje ruke i vičemo našem Ocu. Onda čuj s neba, Gospode.

Iscijeli nas. Ozdravi nas za Božje Kraljevstvo.

Blagoslovi Svoju Riječ jutros, Gospode. Tvoja Riječ je Istina.

3 I skupili smo se sada ovdje u crkvi. Molimo za brata Nevillea, i za brata Cappsa, i brata Collinsa, i sve ostale propovjednike, i povjerenike, đakone, i sve laike i strance među nama. Neka ovo bude dan kojeg ćemo dugo pamtiti zbog Tvoje Prisutnosti.

Ovdje smo pod velikim iščekivanjem jutros, Gospode. Samo začas obavješteni, pozvani zajedno... Osjećamo da je to sa svrhom. Neka se postigne Tvoja svrha, Gospode. Jer mi to tražimo u Isusovo Ime dok se podlažemo. Amen.

4 Divno je biti ovdje i biti skupljen s ovom crkvom punom ljudi. Nisam očekivao da bude—skoro nikoga ovdje jutros jer gotovo da za sebe nisam znao da ću biti ovdje.

Upravo smo došli iz Philadelphije. I tako sam došao misleći da ću morati ići u Arizonu odmah brzo zbog—imati pogrebnu službu za svog

prijatelja, kapetana Jima Mosleya, vrlo dragocjenog, pobožnog dečka kojeg sam nedavno doveo Kristu, tri Mosley brata... I jedan od njih je pao i bio je—u avionu neki dan i odmah je umro, ležeći u vatri deset sati prije nego su došli do njega. Dakle otići... Dvadeset osam godina star, njegova žena dvadeset šest, i—i ostaviti troje male djece, najstarije ima sedam: Vrlo tužno. I oni... Kada su došli do njega, onda su ga morali pokopati idući dan. Tako da jednostavno—nisam mogao otići. I jednostavno sam napisao—ili poslao telegramom što sam namjeravao reći ili što bih rekao na sprovodu brata Mosleya. I neke od tih stvari ne možemo razumjeti, ali ipak On napravi da sve djeluje upravo na dobro.

5 Ovdje smo u službi Gospodu jutros , znajući da—da—da vjerujemo Bogu, da vjerujemo da će On učiniti sve baš ispravno. Bez obzira što je to i kako to djeluje, znamo da mora djelovati na dobro. On je to obećao. To jednostavno mora biti tako. Ponekad mi to ne možemo razumjeti, nekad to postaje vrlo komplicirano, ali ipak znamo da je to istina jer Biblija kaže da je to istina. A nama je Biblija Bog u obliku slova.

Dakle, mi negdje moramo položiti našu vjeru. I ako—ako ja—bilo tko od nas je u životu pokušao uspjeti u životu i puno puta postati multimilijunaš... Ali što ćemo mi učiniti s time? Mi moramo stići na kraj puta i što—što nam to dobroga donosi onda? Vidite? A novac je—sredstvo plaćanja, to je zamjena, ali vi to ne možete zamijeniti za Život. Samo Bog ima život.

6 Tako mi—mi shvaćamo da smo ovdje u obliku negativa. I dokle god postoji negativ, mora postojati pozitiv. Ne može biti negativ bez pozitiv, vidite, jer zbog pozitiv nastaje negativ. Na primjer imale ste negativ slike nekog objekta. Negdje mora postojati objekt ili to—da pogodi—svjetlo pogađa objektiv ili ne bi postojao nikakav—nikakav negativ. Dakle kada vidimo da je naš život ovdje negativ i znajući da smo na sliku nekog života negdje, onda znamo da negdje postoji pozitiv kojeg je svjetlo pogodilo i ono je nešto reflektiralo ovdje na zemlji. I mi smo samo ta refleksija. Originalni objekt je negdje. Ako nije, ja sam najgore zaveden čovjek na svijetu, proveo sam svoj život uzalud. Ali ja znam iznad svake sumnje da to postoji. Zato smo mi ovdje.

7 Kada vidim vas ljude da dolazite odasvud iz zemlje začas obavješteni, i ponekad s pretpostavkom, to napravi da se osjećam zaista malenim kada dođem na sastanak kao ovaj, kada pomislim da znam ljude ovdje koji su putovali stotinama milja samo da budu ovdje zbog nekoliko minuta službe, samo da sjede ovdje.

Neke žena je upravo rekla, došla je neki dan i rekla: „Pokažite mi gdje je taj čovjek hodao i dajte da hodam iza njega na tlu,” rekla je: „Ozdravit ću.” Dakle, ljudi vam tako vjeruju, a vi ste predstavnik Krista,

onda što trebamo činiti? Trebamo biti vrlo pažljivi, jer ne uništavate samo sebe greškama, uništavate druge koji vas slijede.

Dakle, ne znam nijednu denominaciju ili nešto drugo gdje vas mogu odvesti. Postoji samo jedna stvar u kojoj imam svoju vjeru. Ako mi vjerujete, slijedite što vam kažem, jer ja vjerujem Bibliju, to je Riječ Božja. Druge stvari iznevjere. Ja sam... On je Život. On je Riječ.

8 Dakle, znam da vi... Kada dođem ovdje, držim vas dugo. Molio sam se Bogu kada sam osjetio kao da želim doći danas ovdje... Imao sam toliko mnogo intervjuja i poziva i tako dalje, morao sam riješiti neke od njih jutros. I rekao sam: „Pa, bez sumnje će me brat Neville tražiti da govorim.” To je bilo u petak. I rekao sam: „Brat Neville će me vjerojatno tražiti da govorim.” I kada se to dogodi, onda ja molim, Bože... Tako je vruće, bilo je tako vruće. I On je bio dobar da nam pošalje kišu i razbije zaista ekstremnu vrućinu i da nam jutros dobro jutro. Molim da Njegova dobrota obaspe svakoga od vas svih da uvijek zapamtite da ste bili jutros ovdje. Neka Njegova milost i blagoslovi budu na vama.

9 Sinoć sam posjetio prijatelja koji je bolestan, brata Billa Daucha. Ne vidim ga ovdje jutros. Nekako ja... O, ovdje je. Da. I pomislio sam: „Star čovjek od devedeset jednu godinu, a još uvijek juri kroz—zemlju, kroz pustinje i preko snježnih planina i klizavih cesta.” On to ne mora činiti. Bog mu je bio dobar, on to ne mora činiti. Mogao je sjediti doma i imati sluge koje ga hlade da je to htio. Ali nešto se dogodilo Billu Dauchu. Bio je nanovo rođen. I kada je to bilo, nešto je došlo u njegovo srce, da sve za što on živi je da prisustvuje ovim službama. I onda, ako ja trebam biti vjesnik Božji, zar da zavedem prijatelja? Radije bih umro. Onda daj da mu točno kažem što je Istina iz ove Biblije. Onda je to Božja Riječ. Ja samo ponavljam što je On rekao.

10 Sada, želim pročitati nešto iz Biblije. I prije nego pročitamo, volio bih da—reći da vjerujem da je večer Večere Gospodnje navečer. I vi koji ste—ste ovdje lokalno (naravno drugi ljudi će vjerojatno ići natrag svojim domovima, jer moraju ići na posao) — vi koji ste lokalno ovdje u zajednici, zapamtite, braća će večeras davati Večeru Gospodnju.

11 Dakle, čekam posljednji poziv za Afriku. Oni me ne bi—neće me pustiti unutra kao misionara. Tako da jedini način kako da uđem dolje... Idem u Keniju, Ugandu i—i Tanganyiku. I jedini način kako mogu ući... Prvo, crkve vas neće pustiti, jer žele da propovijedam nešto na ovoj i onoj strani dolje u Africi. I ja neću ići na taj način. Ne bih bio toliki licemjer da to učinim. Dakle, ja oboje kažem: „Ne, nikako, ja ću samo propovijedati baš ono što mi Bog stavi na srce i to je sve.” Vidite? I siguran sam da to neće biti ono što oni očekuju od mene da naučavam. Dakle—troičarska krštenja i tako dalje kao to i prepiranje s njima. Ne.

12 Ali bio sam pozvan na veliku konvenciju od brata Bozea. On je upravo na rubu da dođe vidjeti nešto dnevne svjetlosti što mi vjerujemo. I tako sam zatražio da uđem kao da idem na lovački put. Ako me puste unutra, kao da idem loviti... Ako bih mogao dobiti nekoga da kaže da će me odvesti u lov, onda kada dođem tamo (liječnik—liječnik koji je tamo u veleposlanstvu je moj osobni prijatelj iz Chicaga)—i čim dođem tamo, on će reći: „Pa, ovdje preko je brat Branham. Održimo sastanak.” Tako da nakon što budem tamo veleposlanstvo me ne može odbiti. Ako oni... Tako da oni to sada pokušavaju urediti. Tako da vjerujem da... Ako je to Božja volja to će upaliti na taj način. Vidite? To—to je jednostavno predano Njemu. Ako ne, onda ću vas obavijestiti.

13 Želim... Ako to onda bude volja Božja, želim govoriti o Sedam Truba. I to će biti služba od oko osam dana. I nećemo biti ovdje u Šatoru, vjerojatno ćemo pokušati dobiti auditorij ovdje.

Dakle, nikada nisam mislio o tom novom auditoriju koji se ovdje upravo izgradio. To je točno gdje sam vidio Isusa prvi put u viziji. Dakle, to je—auditorij izgrađen upravo preko na istom mjestu. Otišao sam upravo tamo neki dan da pogledam. Kada sam pogledao i vidio Ga kako gleda prema istoku. Sjećate se da ste me čuli kako to govorim. Kada sam bio tamo vani moleći za svog oca, jedan—mali momak, tek momak propovjednik. Tamo sam Ga vidio, gledajući u Njega. Imao je Svoju glavu okrenutu ustranu od mene. Nastavio sam hodati okolo, čisteći svoje grlo, u broomsage polju. I nastavio sam gledati, a On se nikada nije okrenuo. Zazvao sam Njegovo Ime: „Isuse”, a On se okrenuo ispruživši Svoje ruke. I to je sve čega se sjećam do svanuća. I tako sam se vratio s polja prema dnevnom svjetlu.

Dakle možda će mi Gospod dozvoliti tamo propovijedati te Trube. Štoga to je to, neka bude Božja volja učinjena.

14 Okrenite sada u svojim Biblijama u Izaiju 50—53. poglavlje Izaije. Dakle, mi vjerujemo da će Bog blagosloviti naše slabe napore da se skupimo zajedno jutros. Upravo smo došli iz Philadelphije, gdje sam bio na konvenciji poslovnih ljudi Cjelovitog Evanđelja. I slušajući njihova razna svjedočanstva i tako dalje tamo gore...

Onda ja—na putu dolje bio sam... Billy Paul, i ja, i Rebeka i mala Collinsova cura, mala Betty Collins... I Billy vrlo dobro spava, a Becky bolje. I tako ja—Betty i ja smo razgovarali. A ona je sjedila nazad s Becky na stražnjem sjedalu. I vidio sam da se dogodilo nešto na cesti. I kada sam to vidio, nešto me pogodilo. A Betty (ako je ona ovdje), ona je primijetila da sam prestao razgovarati i počeo nešto zapisivati. Odatle sam dobio ovaj tekst za jutros.

15 Sada, ustanimo na svoje noge ako mi... Dakle, mi stojimo u

Ali mi ćemo još uvijek biti združeni u srcu,
I nadamo se da ćemo se ponovno sresti.

Ponesi Ime Isus sa sobom,

Dijete žalosti i bola,

Ono će ti dati radost i utjehu,

Ponesi Ga gdješ ideš.

Dragocjeno Ime, o kako ugodno!

Nada zemlje i radost neba,

Dragocjeno Ime, o kako ugodno!

Nada zemlje i radost neba.

Sada, zapamtite u vašem putovanju:

Ponesite Ime Isus sa sobom,

Kao štit od svake brige,

Kada vas okruže brige (Što onda činite?)

Samo udahnite to Sveto Ime u molitvi.

O dragocjeno Ime, o kako ugodno!

Nada zemlje i radost neba,

Dragocjeno Ime, o kako ugodno!

Nada zemlje i radost Neba.

Dok se ne sretnemo,

Pognimo svoje glave. O, volim pjevati.

Dok se ne sretnemo kod Isusovih nogu,

Dok se ne sretnemo, dok se ne sretnemo,

Neka je Bog s vama dok se ne sretnemo ponovno.

poniženog. Ali On bijaše ranjen za naše prijestupe." Božje Remek-djelo je bilo udareno. „Ali On bijaše ranjen za naše prijestupe, Njegovim ranama mi smo iscijeljeni." Iscijeli bolesne, Gospode, u Svojoj Božanskoj Prisutnosti sada, dok znamo da Si ovdje.

Očisti naše duše, naša srca od svega zla, sve loše misli, sve zle razgovore, sve stvari koje su pogrešne, očisti nas. I molimo, Oče, da Ti iscijeliš našu bolest i neka bi odavde otišli osjećajući da smo Tvoja posvećena djeca. I s Krvi preko nas, govorimo kroz Krv, Riječ. Daruj to, Gospode. Tražimo u Ime Isusa Krista. Amen.

124 Oče Bože, na ove maramice, pomaži ih Svojom Prisutnošću, Gospode. Neka Tvoja Prisutnost bude s njima gdje god idu. Na što god budu položene, na bilo koje bolesno tijelo, neka oni budu iscijeljeni. I što god, ako negdje postoji razoren dom, popravi ga, Gospode, Veliki Kiparu. Daruj to, Gospode.

Oblikuj nas i načini nas sinovima i kćerima Božjim. Vjerujemo da Nevjesta dobiva svoje posljednje glancanje. Ona će biti udarena od kompletne organizacije, potpuno, i onda će ovdje biti velika žetva. Do tada, Gospode, načini ih zdravima i sretnima da ti služe. U Isusovo Ime. Amen.

Ja Ga ljubim, ja... (Ljubite li Ga uistinu?)

Jer On je prvi ljubio mene,

I kupio moje spasenje

Na drvetu Golgote.

125 Razumijete li sada zašto sam vas korio? To nije jer vas volim...nije jer vas ne volim. Ja vas volim. Ja želim Remek-djelo za Gospodara. Možda ću morat otrgnuti nekoliko van ovako, ali imat ću Remek-djelo jednog od ovih dana ako nastavim pravo na ovoj Riječi. Tako je.

Dakle, Isus je rekao: „Po tome će svi znati da ste Moji učenici, ako imate ljubav jedan za drugoga." Mi bi trebali biti tako u ljubavi jedan prema drugom.

Blagoslovljena spona koja spaja

naša srca u kršćanskoj ljubavi,

Zajedništvo srodnih misli

Je kao ono odozgo.

Uzmimo ruke jedan drugome.

Kada se rastajemo

imamo unutarnju bol,

poštovanju Božje Riječi, dok čitam Izaiju 53.poglavlje:

„Tko je povjerovao našem izvješću? i kome je otkrivena mišica Gospodinova?

Primijetite, započinje se pitanjem.

Jer će on izrasti pred njim kao mladica, i kao korijen iz...tla suhoga: nema on ni ugodne vanjštine ni ljupkosti, kada ga budemo vidjeli, nema ljepote da bismo Ga poželjeli. Prezren je i odbačen od ljudi, čovjek boli ivičan patnji, i mi kao da od Njega svoja lica sakrismo; prezren bijaše, i ne cijenismo Ga.

Uistinu je On naše tegobe ponio, i naše boli nosio, A mi držasmo da Ga Bog bije, i udara, i ponižava. Ali on bijaše ranjen za naše prijestupe, satrt za naše opacine: kazna za naš mir bijaše na Njemu, Njegovim ranama mi smo iscijeljeni. Svi smo mi kao ovce zalutali, svaki se svome putu okrenuo, a Gospodin je stavio na Nj opacinu svih nas. Zlostavljan bijaše, i ponižavan, no nije svoja usta otvorio: kao janje je na klanje odveden, i kao što je ovca nijema pred onima što je strižu, tako on nije svoja usta otvorio. Bijaše izuzet od tamnice i od suda: tko će naraštaj Njegov iskazati? Jer odsječen bijaše iz zemlje živih: zbog prijestupa moga naroda on bijaše udaren. I priredi on grob svoj sa zločincima, i s bogatim u svojoj smrti, jer ne bijaše počinio nasilje niti bijaše prijevare u Njegovim ustima.

No svidjelo se Gospodinu da ga satre, on...stavio ga je na muku: kada Njegovu dušu učiniš žrtvom za grijeh, vidjet će On Svoje sjeme, produljit će Svoje dane, i volja će Gospodinova napredovati u ruci Njegovoj. Vidjet će plod patnje duše svoje i nasititi se: svojom će spoznajom Moj pravedni Sluga opravdati mnoge, jer će nositi njihove opacine. Zbog toga ću Mu dodijeliti udio s velikima i plijen će dijeliti s jakima, zato što je dušu svoju na smrt izlio i bio ubrojen među prijestupnike, i nosio je grijeh mnogih i posredovao za prijestupnike.

16 Oče Bože, Tvoja Riječ je Svjetiljka, Svjetlo koje osvjetljava put svakog vjernika u Prisutnost Božju, dok nas vodi kao lampa u našoj ruci. Ti nisi dovoljno providio da možemo vidjeti kraj od početka, ali ja hodam s vjerom. Ali dok čovjek hoda kroz mračnu šumu po noći, a to je mjesto gdje se mi nalazimo, svjetlo koje drži osigurava jedino korak po korak. Ali put, iako vodi gore, samo hodaj sa Svjetlom. I neka Svjetlo sije danas na Riječ da nas vodi jedan korak dalje ka Kraljevstvu Božjem. Jer to tražimo u Isusovo Ime. Amen Možete sjesti.

17 Predmet za kojeg osjećam da govorim danas zajednici je „Remek-djelo". Može se činiti čudnim da se uzme—čitanje Pisma kao što je ovo—jedno od najbrutalnijih i najkrvavijih slika iz Biblije, da kada Biblija kaže da

ovaj savršeni Sluga koji je bio ožalošćen i povrijeđen i rastrgan, a ipak uzeti tekst iz toga kao što je Remek-djelo. Vrlo neobično.

Ali ja—moj um jutros misli, dok putujemo natrag (ja putujem) nekoliko godina. Bio sam pozvan u Forest Lawn u—u Kaliforniju, gore iznad Los Angelesa. Moja prva svrha da odem tamo gore je da posjetim—grob od—od Aimee Semple McPherson, osnivačice Foursquare pokreta. I otišao sam na njen—njen grob. I ja... Iako ja—ja se ne slažem s tom ženom kao propovjednik, ali ipak ja—u svom srcu se divim se i poštujem ono za—za što je ona stajala u—času i progonstvo i stvari kroz koje je morala proći u—u vrijeme dok je bila ovdje na zemlji. I onda, za njenog—njenog ljubljenog sina, koji je moj bliski prijatelj, Rolf McPherson...

18 I grupa propovjednika, otišli smo tamo gore. I oni—nismo imali vremena ući u—tu—u—mjesto gdje imaju kremiranje i stavljaju—tijela u—malu posudu na stranu zida.

I tamo unutra oni imaju neke izvanredne stvari kao što je Posljednja Večera. I to je osvijetljeno pravim sunčevim svjetlom. I oni—oni imaju roletu koja im daje... Kada oni ulaze to je svjetlo, a onda kako počinju govoriti to se zamračuje. I nakon nekog vremena to sve postaje mračno. I onda ljudi izlaze.

19 I oni imaju svu Večeru... I žena koja je držala tajnu kako udarati staklo u tom mjestu, pa, radi te slike, pa, to—to dolazi kroz obitelj od mnogo godina unazad. I umjetničko djelo je jednostavno bilo dano djeci, a zadnja je bila žena. I oni su popravljali tu sliku. I kada su otišli da oblikuju i peku staklo, peku ga, od Jude Iskariotskog, to se upropastilo. Tako onda, oni su to ponovno pokušali. I to se ponovno raspalo. I ona je rekla: „Možda naš Gospode ne želi sliku Svog neprijatelja pored Sebe.“ I rekla je: „Ako se to rasprsne ponovno, nećemo završiti sliku.“ Ali toga puta je držalo. Onda... Naravno, to je bila udarna stvar i kako se takva stvar dogodila.

20 Ali onda, jedna od glavnih stvari koja me interesirala u Forest Lawnu je bila Michelangelova velika skulptura, taj—kip Mojsija. To je—reprodukcija tamo, naravno. To nije original. Ali to je bilo tako—veliko remek-djelo. I dok sam stajao i gledao u to, ja—svidjelo mi se to, nešto što izgleda kao da (predstavlja) ima nešto u sebi.

Jako mi se sviđa umjetnost. Vjerujem da je Bog u umjetnosti. Vjerujem da je Bog u glazbi. Vjerujem da je Bog u prirodi. On... Bog je svugdje. I bilo što što je suprotno originalu je perverzija. Bog je u plesu, ne u vrsti plesa kakvog vi ovdje radite, ali kada su sinovi i kćeri Božje u Duhu Božjem (Vidite?), to je ples. Ali kao što smo se morali boriti do dva sata jutros tamo u uličici, to je perverzija toga.

Gospode, upravo sada, kroz Ime Isusa Krista.

Ne dozvoli da itko čeka predugo, Gospode. Izgleda užasno blizu. Žetva je uistinu zrela. Veliki Božji kombajn će proći kroz zemlju jednog od ovih dana, slama će letjeti na sve strane, ali Pšenica će biti skupljena u hambar, uzeta, jer u Tome je Život. Daruj, Gospode, da svaki zahtjev bude odgovoren, svaka molitva da bude manifestirana pred Tobom.

Molim za njih, Gospode. Molim da Ti ne dozvoliš da itko tko je ovdje bude izgubljen, Gospode. Oni—oni—oni sjede pod teškim... Oni—oni—oni voze stotinama milja. I za štogod da imamo potrebu, daj nam to, Gospode, štogod je dobro za nas, Gospode, ne što je dobro u našim očima, nego što je dobro u Tvojim očima. Želimo stajati kao čista djevica koja je bila očišćena, ukorena od Boga, kako bismo mogli biti pročišćeni od naših grijeha.

121 I ja pružam svoju molitvu za njih, Gospode. Ja—ja—ne znam kako moliti. Mi — mi razgovaramo s Moćnim Bogom. A što je ljudsko biće tamo, kako smrtnik može napraviti ispravnu molitvu pred živim Bogom? Ali, Gospode, moje krivo izgovorene riječi i moje—i moje imenice i zamjenice u—na krivom mjestu, ako si Ti mogao pokupiti abecedu za malog dječaka jedan dan i napraviti rečenicu, Ti—Ti možeš zanemariti moje imenice i zamjenice i samo pogledati što ja vjerujem, Gospode.

Ja Ti vjerujem. Vjerujem ovu Riječ. I vjerujem za svakog pojedinog ovdje. I ja—ja ih donosim na oltar, Gospode, po vjeri, gdje je između nas i Velikog Jehove Krv Njegovog Sina, Isusa. I Krv će govoriti za nas. Kada si Ga udario na Golgoti, rekao si: „Govori! Njega slušajte.“ A Krv, Biblija kaže: „Govori veće stvari od krvi janjeta u Starom Zavjetu, jer Krv Kristova govori veće stvari od Abelove krvi, veće stvari.“ I progovori, Gospode, otkupljenje za nas dok zovemo kroz Krv.

122 Veliki Oče Života, uključi nas, Gospode. Ako mi—ako smo griješili, uzmi to od nas. Mi—mi ne želimo biti takvi, Gospode. To nije naša namjera.

I mi shvaćamo da živimo na tako strašnom mračnom putu. Kao što smo rekli na početku, mi hodamo gore na planinu, kroz oštre putove, mračna je staza, ali mi nosimo Svijetlo. Neka bi Ga vidjeli korak po korak kako idemo, dok ne sretnemo, kao „Put kršćanina“, dok napokon ne uhvatimo vrh brda. Vodi nas, o Pastiru. Veliki Jehova, vodi nas po Svom Duhu.

I znamo da smo daleko od Remek-djela, ali gledamo odakle smo odsječeni, pravo Remek-djelo, i u Njega vjerujemo. Samo nas odvedi Njemu, Gospode. Daruj to, Gospode.

123 Iscijeli sve bolesne ljude ovdje, Gospode. „Držali smo Ga, udarenog i

ponižava. Ali On bijaše ranjen za naše prijestupe, satrt za naše opačine.”

Ima li ikoga ovdje jutros tko nije jutros u tom Zrnu? I kako Život sada povlači zadnji dio od ljuske, jer ljuska se suši. Koliko vas zna da se pentekostalna crkva suši? Što je to? Život napušta to. Praktički ga je napustio. I ako je ta Nevjesta već u pregledu, pitam se nije li onda Nevjesta već načinjena.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim,

Jer On je prvi mene ljubio,

I kupio je moje spasenje

Na drvetu Golgote.

118 S našim glavama pognutim sada, ima li nekoga ovdje tko želi biti spomenut? Ako osjećate da niste...

Prijatelji, to je prejasno. Nikada nisam imao viziju u svom životu, a da se nešto nije dogodilo, slijedilo. Govorim istinu. Sve ove druge putove ako sam govorio istinu, Bog je to dokazao, onda govorim istinu ovaj put.

Ne znam u kojem danu živimo, ali znam da nije ništa preostalo. Ne može ustati političar koji bi ovu stvar mogao ispraviti. Politike, nacije su propale. O, Bože. Možete li—možete li se spustiti dovoljno duboko da—da—da osjetite to? Nacije su propale—ne nacija, nego nacije. Ova je najbolja od grupe, i ona je propala. Onda ako su nacije propale, svijet je propao. A crkve? Po mom mišljenju, pentekost je najbolje što su imale, ali to je propalo.

O, Bože, budi nam milostiv.

119 Ako Ga ne znate, molim vas požurite, požurite. Ako osjećate Život, iziđite iz—iziđite iz vašeg grijeha, iziđite iz stvari u kojima ste, idite odmah brzo u Zrno. Umrijet ćete u stabljici ili u ljusci.

Molite, dok sada pjevamo. Ja Ga ljubim...

Sada je to na vama. Nemamo nikakvu denominaciju, nemamo ništa. Imamo samo Krista. Dobrodošli ste proslavljati s Njim—s nama dok On ne dođe. Ne možemo staviti vaše ime u knjigu, nemamo nikakvih knjiga. Želimo vaše ime u Knjizi Života. To možete samo učiniti kroz rođenje. Nećete li to sada učiniti? Tražite Krista za novi život, da vas dovede, stavi vaše ime u Svoju Knjigu ako nije. Onda možete imati zajedništvo s nama. Bilo bi nam drago imati vas. Ja Ga ljubim...

120 Dragi Bože, pomogni svakoj osobi sada da se preispita, da vidi jesmo li u Njemu. Ti si nas ljubio. Bio si udaren za nas. „Držali smo da Te Bog udara i ponižava.” Molim Bože da Ti pozoveš svakog pojedinog. Gospode, progovori mojoj djeci, mojim voljenima i mojim prijateljima. Daruj to,

21 Ali ovo remek-djelo kojeg je Michelangelo—napravio, to—to ga je nešto koštalo da to napravi. To... On je bio velik čovjek. I to ga je koštalo velikog dijela njegovog života jer je puno, puno godina rezbario... Samo uzeo kamen i—od—od mramora i nastavio rezbariti. I vidjeti... Samo čovjek, sami kipar, ima u svom umu ono što pokušava učiniti, on—on jedini. Mogli ste doći i reći mu: „Zašto ključaš na taj kamen?” Strancu koji ne zna što je u njegovom srcu to je glupost. Ali čovjeku, samom kiparu, on—on ima—viziju u svom umu, što pokušava napraviti i pokušava reproducirati ono što ima u svom umu u oblik—spomenika. I to je razlog zašto on to otkopava iz kamenja.

22 A da bi se to učinilo, morate početi upravo od početka i morate slijediti obrazac. Vidite? Ne možete dobiti mali komad da započnete: „Napravit ćemo to na ovaj način. Ne, ja vjerujem...” Ne, on mora imati točan obrazac. I u svom umu ima taj obrazac. I ne može skretati od tog obrasca. Dakle, kako bi to učinio, on je morao crtati u svom umu jer nemamo stvarne Mojsijeve slike. Ali on je morao dobiti mentalnu sliku u svom umu točno onoga što je bio Mojsije.

23 Sada, pravi kipar je nadahnut, kao pravi pjesnik ili bilo koji pravi pjevač, glazbenik, štogod da je. Sve pravo mora doći po nadahnuću. Michelangelo je morao imati nadahnuće kako je Mojsije zaista izgledao i on je to uhvatio u svom umu kakav je Mojsije morao biti. Tako je on izložio taj veliki komad mramora da ga kleše prema obrascu i obara ga i brusi dok nije dobio stvarnu sliku onoga što je moralo biti u njegovom umu.

24 I onda kada je sve dobio tako savršeno, svaki kutak i svako mjesto obrisano i oči baš ispravne i svaka dlaka i brada, sve baš kako je bilo, odmaknuo se i pogledao ga. Ja—mislim o—mnogim, mnogim teškim godinama rada i kako je morao držati istu viziju cijelo vrijeme u svom umu onoga što namjerava napraviti. I samo mislite, ta vizija u njegovom umu toliko mnogo godina, da napravi da izgleda potpuno isto prema onom što je to bilo—kako je prvo uhvatio viziju—i kako je on morao raditi po toj viziji, klešući i radeći... I kada je došao do mjesta da je to usavršio, dok je to postalo zaista savršeno, odmakao se i pogledao ga kada je završio to jutro, s čekićem u svojoj ruci. I bio je tako nadahnut kada ga je pogledao jer vizija njegovog uma je stajala pred njim u stvarnosti. Ono što je vidio i—svoju koncepciju onoga što je bio Mojsije, tu je to bilo predloženo pred njim, ono što je imao u svom srcu svih ovih godina teškog rada i sate tuge i boli i kritika i svega drugog, ali ipak je ostao pravo s vizijom dok nije bilo završeno.

25 I onda kada je bilo završeno, odmakao se sa čekićem (kiparskim čekićem) u svojoj ruci i pogledao je taj spomenik. I nadahnuće vizije, koje je vidio kako to treba napraviti, toliko ga je nadahnulo, dok on... Nadahnuće ga je pogodilo dok nije bio izvan sebe i udario ga je po koljenu

i rekao: „Govori!”

I sada tamo postoji pukotina na tom velikom liku, na koljenu, na desnom koljenu. Upravo iznad koljena oko 15 cm je to mjesto. Stavio sam svoju ruku na to, otprilike tako duboko.

26 Nakon što je proveo sve to vrijeme, godine i godine da to napravi, onda pod—utjecajem što je vidio ispunjeno ono što je vidio u svom srcu i u svojoj viziji i što je želio vidjeti, to je bilo završeno. I kada je bilo završeno, on je bio toliko nadahnut time da je pomislio kako će mu njegovo vlastito remek-djelo progovoriti natrag. I on ga je udario po nozi i viknuo: „Govori!” I to je načinilo pukotinu na tome. To je stavilo pukotinu na lik.

Za mene, pukotina je ono što je to načinilo remek-djelom. Sada, možda—nekom umu koji možda misli drukčije, pomislili bi da je to narušilo djelo. Ne, za mene to—to je napravilo ono što to jest. To - to... Jer nakon toliko mnogo godina pažljivog rada i mučenja i nadahnuća i tako dalje u rađenju toga, njegov trud se pokazao da nije uzaludan. Bilo je to savršeno i zato je on povikao: „Govori!” Jer je vidio pred sobom da je bio—bio sposoban postići, ispuniti viziju koja je bila u njegovom umu, i stoga, pod nadahnućem je učinio nešto van pameti, van uobičajenog, udario ga je i viknuo: „Govori!” Vidite, on to ne bi učinio da je mislio. Ali nije mislio. Bilo je to nadahnuće kada je vidio ono što je imao u svom umu kako tamo stoji savršeno pred njim.

27 Njegovi naponi, i tegole, i duge noći, i odvojenost od svijeta danima... I možda je pojeo sendvič, i—i brisao je to, i odmaknuo se i: „Ne, to jednostavno nije onako kako je bilo. Dakle, to mora doći do ovoga.” I strugao je to... Onda kada je vidio to upravo savršeno, onda je vidio u stvarnosti. Negativ od—onoga što je bilo u njegovom umu je postalo stvarnost, postalo je pozitiv, stoga, to se pokrenulo u njemu. I to je bilo tako stvarno da je morao viknuti: „Govori!”

Za mene to je bila refleksija, to je bio—to je bio kompliment njegovom djelu, da ga je njegovo vlastito djelo tako nadahnulo da je postao izvan sebe da ga udari i kaže: „Govori!”

28 Ja sam tamo stajao i gledao u spomenik. Pomislio sam na sate koje je čovjek morao uložiti u pravljenje toga. I rekli su koliko puno godina je to bilo. Ali to—to je njemu bila refleksija, jer je to bio doprinos njegovom—njegovom velikom umjetničkom djelu, njegovom velikom djelu kojeg je radio. I kada je on napokon bio sposoban da to postigne, to je bilo tako veliko.

29 Sada, okrenimo stranicu o Michelangelu i zatvorimo tu knjigu.

I otvorimo drugu Knjigu i čitajmo o Velikom Kiparu, Svemogućemu,

odlaze.

Ali primijetite, crkva je na vidjelo izišla samo jednom, svaka nacija, crkva. Ali Nevjesta je došla dvaput. Vidite? Vidite što je to bilo? Dakle, ne znajući to, ali pogledajte to s mojom Porukom jutros, ne znajući to. Vidite?

114 Sjeme je palo u zemlju u Niceji. To je bilo originalno Sjeme. I Ona je došla kroz proces tih denominacija koje su jedino došle jednom u postojanje. Ali Nevjesta se ponovno vraća u zadnjim danima: „Ja ću obnoviti.” Vidite? Remek-djelo je dovedeno. To je razlog što je Ona bila na vidjelu—pregledana drugi put. Bila je pregledana prvi put, onda je bila pregledana drugi put. I Ona je savršena drugi put kao što je bila prvi put. O, Bože, imaj milosti. Žurno, žurno, žurno. Život, uđi u Zrno baš brzo.

115 Sve druge se više nisu nikada pojavile. One su izašle da se više nikada ne vrate. Ali Nevjesta se vratila, jer Ona je bila Alfa i Omega. Bog, Veliki Kipar, Si je napravio Remek-djelo, jer Ono je dio Njegovog prvog Remek-djela. Kao što je napravio u Edenskom vrtu i uzeo dio od i napravio drugi dio, i to je bilo upropašteno i palo, sada ga On cijelo ovo vrijeme ponovno gradi. I On je iznio ovo Remek-djelo, i bilo je udareno kako bi—taj dio koji je bio udaren, bio je udaren kako bi ponovno donijelo natrag to Remek-djelo ponovno.

Dakle Remek-djelo i Sin Božji—Remek-djelo i Nevjesta... I Ona je dio Njega, što mora biti ispunjenje Riječi. Riječ je bila ispunjena i mi smo spremni za dolazak Gospodnji.

116 O, crkvo živoga Boga, pogni svoja srca i vaš—same sebe pred Bogom. Ove stvari su istina. Znam da to—to ovako zvuči da tako sjajna stvar kakva će to biti, bit će tako raširena preko nacija, nikada to nije bilo. On ne mijenja Svoj način. Samo budite zahvalni, Crkvo, budite zahvalni da ste tamo gdje jeste danas ako ste u Kristu. Jer, vidite... Dakle... I kada taj...

Zapamtite, sav taj Život će se skupiti pravo u Zrno za uskrsnuće, ali stabljika mora biti spaljena, ostatak toga. Ljuska i sve mora biti uništeno i bit će. Ne vjerujte u vaše—te denominacije. Ostanite u Riječi, Životu, Bogu i Njegovom Remek-djelu.

Onda što je to u mileniju? Krist i Njegova Nevjesta, natrag u vrtu milenija. Amen.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim,

Jer On je prvi mene ljubio,

I kupio je moje spasenje

Na drvetu Golgote.

117 To je mjesto gdje je On bio udaren. „Držasmo da Ga Bog bije, udara i

nego ona je—ona je taj svjetski koncil crkava koji ih vodi pravo ravno dolje putem kamo je ona išla. Oni su otišli na lijevo i nestali u kaosu, još uvijek udarajući tu glazbu i čineći zaista smiješne zvukove, i tresući svoja tjela na jednu stranu i onda na drugu stranu, i onda ovako, nastavljajući ovako, hodajući.

111 I ja sam upravo počeo poginjati svoju glavu i on je rekao: „Čekaj, Nevjesta mora ponovno doći.”

I pogledao sam, i evo ih ponovno dolaze. I one su prošle, ugodnog izgleda male žene. One su sve gledale pravo u mene dok su prolazile. I primijetio sam da je svaka bila odjevena različito. I jedna otraga je imala nekako dugačku kosu koja je visjela i imala ju je smotanu ovako, možda je bila Njemica ili tako nešto. I gledao sam ih.

I onda, kako su počele odlaziti, dvije ili tri od njih otraga kao da su izašle iz koraka, i namjeravao sam viknuti na njih. I one su se pokušale vratiti u korak ponovno. I vidio sam ih baš—vizija je baš iščeznula i promijenila se od mene.

112 Dakle, evo tumačenja toga. Razlog... Dakle, zapamtite. Upravo sam prolazio kroz bilješke... Nisam završio, nisam još zapisao ove bilješke. Ali u propovijedanju jutros, uhvatio sam što je to bilo upravo u mojoj propovijedi. Jeste li primijetili, crkva je jedino došla na vidjelo...

Dakle, to je istina, prijatelji. Nebeski Otac, Koji piše Riječ, zna da govorim istinu. Vidite? Znam—samo govorim istinu.

I ne znajući to baš do prije nekoliko minuta, izgledalo je kao, ili upravo nedavno... Vidite? Jeste li primijetili da je Nevjesta došla dvaput na vidjelo? Prvo Sjeme i drugo Sjeme, oboje od njih točno isto. I razlog što su bile odjenute—odjenute u različitim dijelovima, ona će doći od svih nacija, to će sačinjavati Nevjestu. Svaka od njih je imala dugu kosu i bez šminke, i stvarno lijepe djevojke. I one su me gledale. To predstavlja Nevjestu koja dolazi iz svih nacija. Vidite? Ona... Svaka od njih predstavljala je naciju dok su marširale savršeno u liniji s Riječi. Vidite?

113 I onda, ja Je moram paziti. Ona će izaći iz koraka s tom Riječi ako ja ne pazim, kada ona prolazi, ako se izvuče. Možda će to biti moje vrijeme kada sam gotov, vidite, kada završim ili štogod je to.

Pazite. One su se vraćale, dajući sve od sebe. One su se vraćale, vraćale su se u liniju, jer su bile—one su gledale negdje drugdje, gledajući ovu crkvu koja je upravo otišla—u kaos. Ali dvije... One sprijeda nikada. One straga—samo dvije ili tri od njih, su nekako iskoračile malo nadesno i izgledalo je kao da se pokušavaju vratiti u liniju dok su prolazile. One su me upravo prošle, o, daleko kao odavde do zida, prošle su me. Ja sam stajao tamo. I onda sam ih samo vidio kako sve se jednostavno kreću i

Koji prije nego je bilo svijeta i prije nego je bio položen temelj, On je imao u Svom Umu ono što je želio. I On je htio načiniti čovjeka na Svoju vlastitu sliku. Htio je napraviti nešto u—u stvarnosti od onoga što Mu je bila vizija, što je bilo u Njegovom razmišljanju.

30 Dakle, Michelangelu je to bio atribut njegove misli. I Bog je htio napraviti čovjeka na Svoju sliku (Veliki Kipar) i otišao je raditi na njemu. I primjećujemo dok je izvodio iz materijala, prvo su vjerojatno bile ribe, i onda ptice, i—i onda gmizavce na zemlji, i mnoge stvari koje je izveo. Ali napokon dok je razmišljao, budući da je Stvoritelj, On je... Dakle on nije bio kao čovjek, kipar koji mora uzeti nešto što je bilo stvoreno da iskleše lik. On je bio Kipar vječnih stvari. On je bio Kipar koji je mogao stvarati i dovesti u postojanje ono što je imao u Svom Umu da napravi. Ili, drugim riječima, On je mogao materijalizirati ono što su Njegovi Atributi željeli.

31 I kako On počinje raditi na gmizavcima, kao na—tim—malim životinjama na zemlji... I onda je On počeo izvoditi iz toga u nešto drugo, više. Onda je On to napokon izveo u veće životinje kao što su lav, tigar, medvjed. Onda je On to možda izveo u život majmuna i majmune i tako dalje. Dakle, ne evolucija, kao što mislimo da je jedan došao od bilo... To je bilo kompletna kreacija, Bog radeći po obrascu.

Ali napokon je na zemlju došlo savršenstvo, a to je bio čovjek. I onda je On mogao vidjeti u tom čovjeku da je izgledao kao On. Dakle sada, kada je On pogledao u njega, on je bio odraz onoga što je njegov Stvoritelj bio. Bog je sada bio u stanju postići stvar koju je želio, Čovjeka na Njegovu Vlastitu sliku.

32 I onda mogu reći na ovo da kada je On načinio ovog čovjeka, ipak bilo je nešto u vezi njega što nije izgledalo baš ispravno jer on—on je bio sam sa sobom. I tako je Bog bio, sam. On je bio Vječan. I dakle, čovjek na sliku Božju je također na zemlji živio potpuno sam. Dakle, On je morao zadati mali udarac preko na njegovoj lijevoj strani i od tamo je On uzeo komad koji se odlomio od toga i načinio mu pomoćnicu, suprugu. Onda on nije bio sam, bio je—bio je—imao je nekoga sa sobom. I to je Njegovo veliko djelo.

33 I On bi kao bilo koji veliki kipar koji uzeo svoje—svoje—svoje remek-djelo...

Dakle, prvo, On je imao remek-djelo Sebe. Ali sada, On je vidio da je remek-djelo bilo usamljeno kao što je On bio, tako je On podijelio remek-djelo udarajući ga u bok i izveo pomoćnicu.

I sada, kako bi od dvoje načinio jedno, stavio ih je, kao svaki veliki kipar, u mjesto koje—koje je prekrasno. Jedan—jedan kipar ne bi napravio veliko remek-djelo i onda ga uzeo i stavio u prolaz negdje ili ga sakrio iza

zgrada. Kao što nam je naš Gospod rekao: „Čovjek ne pali svijeću i stavlja je pod posudu.” Kada mi postanemo Božje remek-djelo, nismo sakriveni negdje u prolazu, mi—mi moramo dati svjetlo.

34 Tako vidimo da—da On—nakon što je napravio ovo remek-djelo. On ga je smjestio ovdje gore na zemlju i stavio ga u najljepše mjesto koje je postojalo, u Edenski vrt. Smjestio je Svoje remek-djelo, dvoje koje je bilo jedno, u Edenski vrt. Kako Mu se to moralo svidjeti, da je On vidio da je ovo remek-djelo bilo dobro. On... Nakon toga vidimo da se On odmorio, bio je tako jako zadovoljan Svojim djelom.

35 Sada zapamtite da je moje mišljenje da je remek-djelo taj udarac koji je ošteti remek-djelo San Angelovog Mojsija u spomeniku. I to je bio udarac koji je probio bok Njegovog Remek-djela koji je izveo Nevjestu. I sada, vidimo ih kao obitelj remek-djelo u Edenskom vrtu. Kako je to bilo predivno. I to Mu je tako ugodilo, dok On—On je onda uzeo odmor, rekao je: „Ja—ja ću odmoriti.”

Ali dok je On odmarao i vjerovao Svom remek-djelu, Njegov neprijatelj je ušao i pronašao ovo veliko remek-djelo i on—prijevarom on—on gmiže pod—zidovima vrta i onda on—on je ošteti ovo prekrasno remek-djelo. On—on je to tako ošteti da je ono—ono je palo.

36 Sada, pokušavam paziti na sat. I pitao sam Mikea, moga nećaka, da zazvoni zvonom unutar trideset minuta, ali ja—on to ne čini, a ja sam već prošao trideset minuta, ali to je... Još ćemo malo nastaviti. Vidite? Sada, ne želim—prekršiti ta pravila, ja—ja sam postavio ta pravila. Vidite? I ja—ja... I ovdje je kršenje vašeg vlastitog pravila.

37 Primijetite sada. Onda ovo remek-djelo, kada ga se sotona dočepao, varalica, provalio je kroz zidove i ošteti ovo remek-djelo. Zbog načina kako je on to učinio, što... Kako je on to učinio? Dat ću više detalja toga. Kako je on to učinio, bilo je... Ovo remek-djelo bilo zazidano Riječju, Božjom Riječju. I samo remek-djelo obitelji, je bilo utvrđeno ovom Riječju, ali slomljeni dio, koji je bio odlomljen od originala, je otišao izvan tog Zida i dao sotoni šansu da ga ošteti. I sada, kako vi znate što ja vjerujem o ovim stvarima, tako da ja neću to morati reći. Ali remek-djelo je bilo slomljeno.

Ali Veliki Kipar, kada je vidio pad Svoje obitelji, remek-djela, On ga nije htio samo ostaviti da leži tamo licem prema dolje i propada, On se odmah bacio na posao da ga ponovno izgradi. On nije htio da to propadne, leži tamo tako cijelo vrijeme, jer On je Bog i On neće biti poražen. Tako se On odmah bacio na posao i počeo ponovno graditi po Svom liku čovjeka.

38 Sada, vidimo da je pretpotopni svijet došao i uništio cijelu stvar jer savezi koji su bili načinjeni bili su uvjetni: „Ako ti ne učiniš ovo ili ako učiniš ono...” Bog, Veliki Kipar, vidio je da čovjek nije mogao—nije mogao

108 Ali kada ova Nevjesta... Ona je gledala pravo u... Jedan mi je govorio i ja, stajali smo zajedno. Njene oči, Ona je bila najčišća, najslađa grupa ljudi po izgledu koju sam ikada vidio u životu. Izgleda kao da ih je moglo biti dvanaest ili više, samo... Ne znam koliko ih je bilo u istoj liniji, ali bila je samo grupa njih. I Ona je prošla, ugodno, s povjetarcem. I njene oči gore, gledajući dok je prolazila. O, Ona je bila prekrasna! Gledao sam Je i kako je Ona prošla, rekao je: „Sada, pregledat ćemo...” Rekao je: „To je Nevjesta. Sada, pregledat ćemo crkve.” I one su došle. Primijetio sam ih kako dolaze. I kada su došle, svaka od njih, izgledala je kao da je sve gore. Nikada nisam vidio tako prljavu grupu u svom životu.

I kada je On rekao: „Iduća...” Čuo sam buku. I reklo je: „Sljedeća,” reklo je: „Ovdje dolazi Američka grupa.”

109 Dakle, ja sam Amerikanac, ali od ovog mi je jednostavno došlo slabo. Nisam dovoljno rječit da u pomiješanom slušateljstvu kažem što se događalo, ja—ja—ja... Morat ćete čitati između redaka. Ali kada su žene dolazile, njihova vođa je bila vještica. Imala je veliki dugi nos i velika krupna usta. I svaka od njih je bila odjevena nekom vrstom donjeg rublja dolje, ali gore su samo imale remen koji je samo—mali, oko pola inča remena koji se pomaknuo i išao oko njih ovako. I svaka žena je imala nešto u vezi...

Mnogi se od vas, godinama ranije, sjećate kada smo rezali papir, znate, novine i napravili stari grm za tjerat muhe? Koliko vas se sjeća toga? Zna. Pa, mislim da ste ga koristili u karnevalima, znate. Viseći tako, resice papira, čipkasti papir.

Imali su nešto što se drži ispod njih, ovako, drži se ispod njih. Sav ovaj dio je bio izložen.

I svaka od njih je imala kosu zaista kratko ošišanu, stvari koje izgledaju kovčavo skroz preko ovako, zaista kratko ošišana kosa i puno šminke. Apsolutno ništa do izgleda uličnih prostitutki.

I one su hodale s tim papirom. I vulgarnost! Dakle, papir je bio ono što je držano ispred njih, ali kada su prošle mjesto pregleda, na kraju njih... I vidjeti način kako su one išle u svom prednjem dijelu i svom zadnjem dijelu i kako su se ponašale...

Rekao sam: „Jeli to crkva?”

110 I tu je ona otišla. I one su ovdje pjevale te twist and roll pjesme, znate, kakogod to zovete, išle su, tako pjevajući, idući iza...

Rekao sam: „Jeli to crkva?” I stajao sam tamo. I u svom srcu sam plakao.

I ta vještica... Prema mome mišljenju to nije ništa drugo na svijetu,

je: „Ti ljudi te vole. Kako možeš biti ljubljani sin Božji i činiti stvar poput te?”

Pomislio sam: „Gospodine, daj mi da odgovorim ovom pametnom čovjeku. Vidite? Dopusti mi da mu odgovorim negdje gdje će se objesiti o vlastito uže.” Ja—rekao sam: „Pa...”

Rekao sam: „Gospodine, jeste li ikada čitali o velikom skladatelju glazbe koji se zove—veliki kompozitor koji se zove Beethoven,”

Rekao je: „O, sigurno, čitao sam o Beethovenu.”

Rekao sam: „Vjerojatno je zatrpao koš za smeće poderanim papirima, ali je dao svijetu remek-djela.” On nije otvorio svoja usta i rekao sljedeću riječ. Rekao sam: „Kada je sjedio u svojem proučavanju pod inspiracijom, napisao bi nešto. Išao bi u proučavanje i molio. Nije bilo ispravno, poderao bi to i bacio u koš za smeće. Ali kada je došao u punu inspiraciju, svijet je imao remek-djelo.”

O, kako Riječ reže, ali Ona proizvodi Remek-djela, miče svu ljusku i stabljiku, Ona donosi Remek-djelo.

106 Imam sedam minuta da vam kažem nešto što se dogodilo prekjučer da izađemo na vrijeme. Trećeg srpnja sjedio sam ovdje preko... U centru ovdje preko, šoping centru, upravo vani od nas ovdje. Bio sam u Pigalli u Rimu—u Francuskoj i bio sam u New York Cityu, Los Angelesu, ali najprljavija grupa žena koju sam ikada vidio u svom životu je Jeffersonville, Indiana. Nikada nisam vidio toliko puno prljavštine i nečistoće u svom životu koliko vidim među tim ljudima. Sjedio sam dok mi srce nije zaboljelo i Gospod mi je dao viziju. Sada ću reći viziju. Ne znam hoću li je moći protumačiti, ali ja—reći ću viziju po prvi puta.

107 Pao sam u trans. I kada sam, netko je bio tamo sa mnom. Nisam vidio osobu. To je bio samo Glas. I ja—ja sam pogledao. I dok sam gledao ovako, On je rekao: „Nevjesta će doći na vidjelo za pregled.”

I pogledao sam kako mi dolaze i vidio sam naj—najljepšu grupu čisto odjevenih žena koju sam ikada vidio u životu. Ali svaka od njih je izgledala drukčije odjevena. One su sve imale dugu kosu i bile su...duži rukavi i suknje i tako dalje, mlade žene... Izgledale su nekako, rekao bih možda oko dvadeset godina stare.

Dakle, ja imam Bibliju otvorenu preda mnom. Vidite? Mogu samo reći ono što sam vidio.

Ako kažete: „U što gledaš?” Gledam u sat. „Što gledaš?” Gledam za ljude—gledam u ljude. „U što gledaš?” Gledam u Bibliju. To je ono što... Govorim istinu, to je ono što vidim. I mogu samo reći ono što sam vidio. Ja ne—ne znam što to—sve o tome, samo vam moram reći.

držati savez. On to jednostavno ne može učiniti. Jednostavno nema nikakve šanse.

Na intervjuu prije nekoliko trenutaka, govorio sam osobi u sobi koja je sada prisutna, rekla je: „Ali brate Branham, imam toliko puno stvari koje ja—znam da su krive.” A pobožna mala žena.

Rekao sam: „Ali—ali gledaj, sestro, ti—ne gledaj na sebe, to—radi se o tome što je tvoja želja i što pokušavaš učiniti. I ako stvarno voliš Gospoda, pokušavaš Mu služiti cijelim svojim srcem. I onda su sve tvoje pogreške skrivene u Krvi Gospoda Isusa. Vidite li, vidite? On je načinio put.”

39 Tako je On sada počeo uzimati čovjeka iz Svojih saveza—govoreći da: „Ako ćeš ti, Ja ću.” I počeo je s čovjekom zvanim Abraham i dao je Abrahamu savez bezuvjetno. Svaki put kada je On započinjao remek-djelo, sotona bi ga uhvatio, zbog Riječi. Ali kada je započeo s Abrahamom, rekao je: „Ja sam to već učinio.” Dakle, ovo je bezuvjetno, ne što... da: „Ako ćeš ti, Ja ću,” nego: „Ja sam to već učinio.” Dakle, On... Taj Kipar je odlučan da ima ovo remek-djelo.

Onda su od Abrahama došli patrijarsi. A patrijarsi zaista... Dakle, što Bog čini? On ponovno gradi ovo remek-djelo koje je palo. Tako u patrijarsima prvi kojeg vidimo je bio Abraham.

40 Dakle, pogledajte. Svako remek-djelo je stavljeno na temelj kipa. Angelov spomenik Mojsija je na komadu od oko metar mramora. Ono ima temelj. Tako Bog pripremajući ovo remek-djelo, On ga je stavio na temelj patrijarha. A temelj patrijarha, prvi je bio Abraham, onda Izak, onda Jakov, onda Josip, četiri ugla.

I sada, Abraham je bio temelj vjere. Recimo da je imalo četiri temelja. Temelj vjere je bio Abraham. Temelj ljubavi je bio Izak. Temelj milosti je bio Jakov, Božja milost Jakovu, to svatko zna. Ali u Josipu je bilo savršenstvo. Tamo je On mogao postaviti spomenik, ne na prvi temelj, drugi temelj, treći temelj, nego na četvrti temelj.

41 Abraham oslikava Krista, naravno, Izak također, u ljubavi. Abraham je u vjeri, Izak je u ljubavi, Jakov je po Njegovoj milosti. Jer „Jakov” znači „varalica” i to je ono što je on bio. Ali Božja milost je bila s njime. Ali kada to dođe do Josipa, ne postoji ništa protiv njega, samo jedna mala ogrebotina jer temelj također mora biti remek-djelo. Kada je rekao svome ocu, proroku: „Reci faraonu da su tvoji ljudi, da su uzgajivači stoke, a ne pastiri jer je pastir odvratnost Egipćaninu.”

Ali kada je stari prorok došao pred faraona, rekao je: „Tvoje sluge su pastiri.” Tako to—to je ogreblo to. Vidite? Zbog toga to još uvijek čini remek-djelo.

42 Dakle, temelji su položeni kroz vjeru, ljubav, milost i do savršenstva kroz patrijarhe.

Sada, tijelo koje je došlo na ovo veliko remek-djelo su bili proroci, koji su bili Riječ. Nadam se da možete to čitati. Vidite? Proroci, ne zakoni, proroci. Jer proroci su bili potvrđena Riječ koja čini tijelo, ne patrijarsi. Proroci, oni su bili Riječ.

Napokon, kako je On započeo skroz nazad u danima Mojsija i došao kroz proroke, svakome pojedinom, to je napokon—izgrađujući tijelo, približavajući se cijelo vrijeme... A najveći od svih njih je bio Ivan. Biblija je tako rekla. Isus je to rekao: „Ne postoji čovjek, koji je ikada rođen od žene, velik kao Ivan Krstitelj,” jer on je bio onaj koji je mogao predstaviti Riječ. I onda napokon dolazi velika Glava, Glava svega toga. Ostatak tijela je samo govorio o Njoj.

43 Temelj je bio položen po patrijarhu, ali tijelo je bilo izgrađeno po Riječi, što su bili proroci. I ovdje dolazi Glava svega toga, Isus je došao na scenu. Ovdje kada je ova Glava stavljena na to, u Njemu vidimo cijeli Božji ručni rad. Nalazimo u Njemu savršeni odraz Riječi, jer On je bio Riječ, punina Riječi. Dakle, ponovno, Bog ponovno ima savršeno Remek-djelo.

Kao što je rekao Izaija: „Evo Mog Sluge, Mog Remek-djela Kojeg sam oslikao kroz sva doba, ovog savršenog što dolazi. I ovdje On stoji baš preda Mnom, savršen...” Ovdje u Svojoj Vlastitoj Slici odražava Boga, jer je rekao u sv. Ivanu 14: „Kada vidite Mene, vidite Oca.”

44 I onda, u početku je bila Riječ, i Riječ je bila s Bogom, i Riječ je bila sasječena i odrazila što je Riječ bila u početku. On, Riječ, odražena u Remek-djelu na Njegov Vlastiti lik, Bog nazad ponovno u Svom vlastitom liku, oblik Riječi koja se odražava u sliku čovječju, Remek-djelo.

Svi su proroci imali pukotine. Svi si oni bili udio. Ali ovdje, na kraju, dolazeći kroz to napokon dolazi Remek-djelo, Savršeni, u Njemu uopće nema greške, tako savršen, odražen od Samog Graditelja. Njegov Vlastiti Lik je bio odražen u Njegovom Djelu. Bog i Krist su bili jedno, toliko dok On nije stavio Svog Vlastitog Duha u Njega i onda su čak i lik i Graditelj postali Jedno. Bog i Njegovo kiparsko Djelo, Njegovo Remek-djelo. Gdje Mojsije—Mojsije je bio u djelu San Angela je bio—ili Michelangela, zapravo, bio je—kiparsko djelo koje je bilo mrtvo, jer je bilo napravljeno iz kamena. Ali ovdje Glavni Graditelj, kada je usavršio Svoj Ručni Rad, On je zakoračio u Njega.

45 Tako usavršen Otkupitelj ljudi, tako savršen, tako pobožan, ipak u Njemu nije bilo ljepote da bismo Ga željeli. Kad je ovaj djevičanski rođen Sin živoga Boga postao tako savršen, i ponizan, i na sliku Božju, dok veliki Majstor Koji je izveo Svoj život kroz proroke... I On je bio ispunjenje svih

svoj ovratnik,” kažu: „Kako ćete oni razlikovati od katoličkog svećenika?” On je rekao: „Ne postoji razlika i ne treba postojati.” Rekao je: „Svi smo mi Božja djeca.” Rekao je: „Znam katoličkog svećenika koji je sveprisutan, vidite, koji može biti svugdje prisutan.”

103 Sada, ne možete biti sveprisutni bez da ste sveznajući. Čak Bog nije sveprisutan, Bog je sveznajući. Sveznajući što znači—čini Ga sveprisutnim, On zna sve stvari. Ali kako bi bio biće On mora biti u jednom biću. Ali bivajući sveznajući On može biti sveprisutan, jer On zna sve stvari i znao je prije... Znao je prije nego je svijet počeo koliko će buha, ušiju, koliko kukaca i koliko puta će trepnuti svojim očima i sve o tome, vidite, jer On je sveprisutan. I ne možete biti sveznajući—sveznajući bez da ste bezgranični. Vidite? Preostaje samo jedna bezgranična stvar, Bog. Amen. I onda mi...

104 Što je to? To je davao, vodeći ih ravno na klanje, svakoga od njih koji ulazi... Točno ono što je Biblija rekla. I ovdje je to. Vidite, došlo pravo među pentekostalce i upravo ih povuklo baš ravno, upravo kao... Kakvo vrijeme.

O, nakon tog svjedočanstva, netko mi je rekao... Ja - Ja... Dobra je stvar da nisam puno rekao jer bi me vjerojatno stavili tamo u zatvor, ali samo sam pomislio: „Tu je to.”

Ti—ljudi koji su naučeni, znaju. „Mudri će znati svoga Boga u taj dan,” kaže u Danijelu. Da, svakako. Vidite? Mudri će znati svoga Boga, oni paze na te stvari.

Ali kada sam vidio da se to događa i ti pentekostalci stoje tamo s njim. Čak me Oral Roberts ovako pogledao. Rekao sam: „O, moj.” Ali stojeći tamo gore s obrazovanjem i uglađen, znate, i tako dalje.

To nije način kako Bog uglađuje Svoje. On ne uglađuje Svoje obrazovanjem, On uglađuje u poniznosti i u sili Svoje manifestirane Riječi, pokazujući oblik Zrna iz kojeg je to otišlo.

105 Dakle, rekao mi je netko, rekao je: „Brate Branhame,” rekao je: „Ima jedna stvar koju ne mogu razumjeti o tebi.”

Rekao sam: „Što je to?”

Stojeći tamo u dvorani... Pretpostavljam sestra Dauch i oni, nakon što sam se rukovao s Billom i stajao tamo, i svi su otišli iza ugla, i cijela grupa ljudi. Propovjednik je ušao, okrenuti ovratnik, rekao je: „Zašto ti uvijek višeš na ljude?” Rekao je: „Ti ljudi vjeruju da si Božji sluga, da budeš nježan i ugodan njima i sve.” Rekao je: „Svaki put čujem kad ustaješ kako višeš na žene u vezi nošenja kratke kose i oko nošenja kratkih hlača i nošenja šminke i sve ove druge stvari i izvikuješ se na ljude govoreći im kako su hladni, formalni i ravnodušni.” Rekao je: „Zašto to činiš?” Rekao

Prva služba i zadnja služba su isto. Prva Poruka i druga—posljednja Poruka su ista stvar. „Ja sam—Ja sam bio u Alfi, Ja sam u Omegi.” „Bit će dan koji se neće nazivati ni dan ni noć, ali će u doba večeri biti Svjetlo.” Vidite? Alfa i Omega, to je postalo Prvi i Posljednji. O, moj, braćo, možemo ostati satima na tome.

100 Veliko remek-djelo obitelji, Drugi Adam i druga Eva sada spremni za vrt, milenij, amen, natrag na zemlji. Haleluja. Veliki Kipar ih nije ostavio da tamo leže. Uzeo je vrijeme kao što je učinio kroz milijune godina oblikovanja prvog savršenog para. I oni su pali. Sada je bilo kroz tisuće godina, On je oblikovao ponovno, i sada, ovdje su oni spremni.

Remek-djelo je došlo i bilo oboreno. Od Njegovog boka je izišla pomoćnica.

I ona je dovedena u isti proces. Sada, ovdje je ona ponovno nazad. Sa svom prirodom, Biblijom, i svim drugim pokazuje da smo ovdje.

Nacije se raspadaju, Izrael se budi,

Znaci koje je Biblija prorekla,

Dani pogana odbrojeni, (pogledajte ovu hrpu smeća koju imamo)

S nevoljama opterećeni,

Vratite se vlastitome, o, raseljeni.

Tako je. Bolje vam je da uđete brzo ako idete.

Namjeravam završiti baš za oko pet minuta ili deset.

101 Primijetite, veliko Remek-djelo obitelji. Muž i žena ne mogu istinski biti obitelj ako nisu jedno. Moraju biti. Ako nisu, oni nisu dobra obitelj. Supruga vuče na jednu stranu, a muž na drugu, to će napraviti užasnu obitelj. Ali u dogovoru, s ljubavlju jedan prema drugom, to je obitelj. I sada, to je bilo Božje Remek-djelo i sve istinske obitelji ovdje oslikavaju to. Vidite?

I sada obitelj Remek-djelo je ponovno došla, Krist i Njegova Nevjesta spremni da dođu. Drugi Adam, druga Eva, spremni sada da se vrate natrag svome domu. Cijela slika je bila otkupljenje. Odakle je to bilo, donoseći to nazad, vidite, upravo točno, donoseći to ponovno nazad. Nakon...

102 Neki dan stojeći ovdje kod Kršćanskih poslovnih ljudi. Mnogi od vas, pretpostavljam, ste bili ondje. Kada sam čuo tog luteranskog svećenika ili propovjednika, navodno je, kako stoji tamo i govori tu besmisleni stvar i ismijava ono u što mi vjerujemo. I ti poslovni ljudi Cjelovitog Evanđelja imaju tog čovjeka tamo i govori to. Nosio je svoj ovratnik okrenut. Mnogi od njih to čine sada. Rekao je: „Dakle, ljudi me pitaju zašto sam okrenuo

proroke. Bio je tako savršen, dok Ga Bog nije, vidjevši ovo, udario i povikao: „Govori!” kao što je Michelangelo učinio: „Govori!”

Kažete: „Jeli to tako?”

Sv. Marko 9,7 nalazimo na Gori Preobraženja, kada su tamo stajali Mojsije, zakon, tamo je stajao Ilija, proroci. Skroz putem nazad od patrijarha, očeva, zakona, proroka i svi od njih stojeći tamo, čujemo Glas kako silazi s oblaka i rekao je: „Ovo je Moj ljubljani Sin, Njega slušajte.” I ako oni budu slušali, On mora govoriti. To je bilo samo nekoliko dana prije nego je bio udaren. „Ovo je Moj Sin, u Njemu Mi je zadovoljstvo prebivati. Ja sam Ga oblikovao. Četiri tisuće godina sam Ga dovodio do ovoga. I sada je On tako savršen da Ga moram udariti kako bi On mogao govoriti. „Njega slušajte.” On je Usavršeni. On—On je Remek-djelo.”

46 Zapamtite, On je bio oslikavan sve vrijeme nazad kroz Stari Zavjet. Nalazimo Ga da je bio Stijena u pustinji, koja je bila udarena Stijena u pustinji: „Ja sam ta Stijena koja je bila u pustinji.” Ali to je bio kamen, to još nije došlo do svog savršenstva. Ali u obliku tipa To je slijedilo Crkvu da crpi iz Nje da je On mogao crpiti i dati Život onima kojima je mogao dati život. Ali On je bio ta Stijena u pustinji. On još nije bio načinjen čovjekom, On je bio samo u tipu.

Mojsije Ga je vidio stojeći na toj stijeni. Vidio Ga je kako prolazi i rekao je: „To su leđa čovječja.” Vidite, Kipar je predstavljao Mojsiju, koji je bio potencijalna slika Krista, kako će izgledati veliko Remek-djelo kada bude usavršeno. On je prošao Svoj... On je ubacio—ili—ili prenosio Mojsiju viziju kako će izgledati Remek-djelo. To su bila leđa čovječja kada je On prošao u pustinji.

47 Zapamtite, 'Angelo je samo mogao vikati i udariti kip i reći: „Govori!” Ali kako drukčije je to bilo Bogu, Velikom Kiparu. Kada je On načinio čovjeka na Svoju Vlastitu Sliku, tako savršenu da Ga je odražavala, Bog je govorio kroz sliku čovjeka, pokazujući što će činiti. Govorio je prorocima dok su bili u njegovoj potencijalnoj slici, dok ju je On dovodio do Glave. Ali kada je On došao u Glavu, On je bio puna slika Božja. On je oslikavao Sebe. Onda udaren za nas... Sada je On nama Remek-djelo, Dar Božji, Isus Krist, Vječni Život. Nadam se da to nikada nećemo zaboraviti.

48 Kako vidimo da se dani pomračuju, kako vidimo da sjene padaju. Kada predviđam da je preostalo još samo nekoliko okretaja sunca prije nego ova nacija nestane. Zna li...

Jučer, na 4. srpnja, Thomas Jefferson je potpisao Deklaraciju o neovisnosti, on i drugi odbor koji je bio s njim, i zvonilo je Zvono slobode i mi smo bili proglašeni neovisni kao nacija. Prema povijesti nikada u nijedno vrijeme nije demokracija trajala preko dvjesto godina. A to je bilo

1776., 4. srpanja. I ostalo nam je samo jedanaest godina. Hoće li uspjeti? Ne, ne može. Jedanaest godina, i ako uspije, to će razbiti cijelu povijest.

49 I vidimo stanje vremena. Vidimo stanje ljudi. Vidimo stanje politike. Vidimo stanje svijeta. To ne može opstati. To mora potonuti kao Titanik. Mora otići dolje. Je tamo je... Dati prostor—jedna nacija daje prostor drugoj dok ova pada. A ovo kraljevstvo mora pasti i svako drugo kraljevstvo da bi dalo prostor tom Kraljevstvu koje dolazi koje ne može pasti. Jer mi primamo Kraljevstvo koje ne može biti pomaknuto kroz ovu savršenu Sliku Boga, Remek-djela.

50 Bog, kada Ga je On pogledao, bio je tako nadahnut, bio je tako... Vidjeti Ga na način kako je On izgledao i vidjeti—Njegov oblik, On je bio tako nadahnut da će to biti savršeno Remek-djelo Otkupitelja: Isusa Otkupitelja. Tako Bog, kako bi Sam bio udaren, zato da plati Svoju vlastitu kaznu, Bog i Krist su postali Jedno, tako da je Bog mogao biti udaren u lik, On je mogao biti ranjen. I zato je Izaija rekao: „Mi držasmo da Ga Bog bije i udara. Ipak On bijaše ranjen za naše prijestupe, satrt za naše opasne: kazna za naš mir bijaše na Njemu, Njegovim ranama mi smo iscijeljeni.”

51 Savršeni lik, Bog-Čovjek! Bog, u En morphe se promijenio od Natprirodnog u viziju. A vizija je bila projicirana u Lik. A Lik je bio udaren tako da je Natprirodno moglo okusiti osjećaj smrti, Božje savršeno Remek-djelo. On to nije mogao učiniti u Mojsiju.

On to nije mogao učiniti u prorocima. Izaija koji je bio piljen pilom dok nije bio ispiljen na komade... On to nije mogao učiniti u prorocima koji su bili kamenovani. On to nije mogao učiniti, jer On to nije mogao osjetiti. Oni su bili samo udio Njega.

Ali u ovom savršenom Remek-djelu On je bio Punina Božanstva tjelesno. On nije mogao projicirati samo Mojsija, On je mogao projicirati Svoje cijelo Biće u ovoj Osobi i okusiti smrt za cijelu ljudsku rasu. Božje savršeno Remek-djelo. Bog, tako nadahnut vidjevši To, On je postao Otkupitelj svih doba da govori za one u pozadini koji su bili prije i sada.

Sva obećanja su bila ispunjena u Njemu. On je bio Savršenstvo savršenstva. Svi tipovi su bili ispunjeni u Njemu: naš Rođak Otkupitelj u Ruti i Boazu, naš Zakonodavac s planine Sinaj, naš Prorok iz pustinje, dok je dolazio s planine, dok je dolazio iz pustinje, dok je dolazio iz vječnosti i postao čovjekom, savršena Lik.

52 Bog, skroz kroz doba, klešuci, po patrijarsima, i napravio je Sebi binu i doveo ih je iz različitih stvari na koje će On staviti ovaj temelj. Na ovome je On počeo graditi Svoju Riječ, prorocima. I onda je napokon došao do savršenog Proroka, savršeni Temelj, savršene vizije koju je Bog imao.

I sada, kako bi ovo govorilo (On je Riječ.)—kako bi Riječ govorila On

95 Stoje sami, kao Ženik, odbačen od ljudi, prezreni i odbačeni od crkava. Nevjesta stoji na taj način. Što je to? To je Njegovo Remek-djelo. Vidite? To je Riječ kroz koju On može raditi, manifestirana—odbačena.

Tako stabljika, kićanka i ljuska nikada ne postaju Sjeme. Ne. Ali cijelo vrijeme postaju više kao Sjeme.

Sada, u vrijeme žetve Sjeme je natrag u svom originalnom Životu, natrag u Bibliji. Malahija 4 kaže da će to biti tako doneseno. O, o, moj. Mora imati sve... Da bude tako to mora imati svu Riječ. Je li to točno?

96 Sada, što je On rekao u Otkrivenju 10, da će se dogoditi? Zašto je bilo putovanje u Tucson? Da bi se otvorilo Crkvi... U dane glasnika, sedmog anđela, Poruke sedmog anđela, cijela Riječ Božja će se manifestirati. Pečat da sve što je stabljika izostavila, i zašto, i sve o tome, bit će manifestirano u ovo vrijeme. Je li to je ono što je Riječ rekla? Onda to vidimo. Onda gdje smo? Vidite? Gdje smo? Postoji samo jedna stvar. Žetva je ovdje. Ona je sasvim zrela. Ona je sada spremna za dolazak. Primijetite.

97 Ne, to nikada neće biti to. Taj... U vrijeme žetve Sjeme je vraćeno u svoje originalno stanje i mora imati svu Riječ kako bi bilo Sjeme. Dakle, ne možete imati pola sjemena, to neće rasti. Vidite? To mora biti cijelo Sjeme. To se ne smije manifestirati, govoreći: „Vjerujem u krštenje Duhom Svetim. Haleluja. Vjerujem u govor u jezicima.” To je samo dio Sjemena. Aha. Ali sada, nadodano je tome. Haleluja. Vidite? Život, ne darovi, Život darova. Vidite? Vidite li što mislim? Mi smo na kraju vremena, braćo.

Stabljika, kićanka, ljuska su mrtvi i osušeni sada. Postoji samo jedna stvar koja se mora dogoditi tome, treba biti skupljeno u svjetskom koncilu crkava za njihovo spaljivanje.

98 Riječ je postala tijelom, upravo kako je On obećao u Luki 17, Malahiji 4 i sve, vidite, tako je. Otkrivenje...

Sav istinski Život koji je bio u stabljici, kićanki i ljusci se sada skuplja u Sjemeni, spremnom za uskrnuće, spremnom za žetvu. Alfa je postao Omega. Prvi je postao Posljednji, a Posljednji je Prvi. Sjeme koje otišlo unutra je došlo kroz proces i postalo ponovno Sjeme. Sjeme koje je palo u Edenskom vrtu i ondje umrlo, vratilo se od tog nesavršenog sjemena koje je ondje umrlo, vratilo se u savršeno Sjeme—drugog Adama.

99 Prva Eva koja je pala i bila je korištena u drugoj reformaciji—drugom dolasku, donoseći dijete, sada je postala istinska Nevjesta ponovno, upravo natrag s originalnom Riječju ponovno.

Alfa i Omega je isto. On je rekao: „Ja sam Alfa i Omega.” On nikada nije rekao ništa između: „Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji.” To je to.

onda, ako je Nevjesta uzeta od Ženika, Ona mora također biti Riječ. Primijetite. Nevjesta mora biti...

Zašto? Zašto Ženik mora biti manifestirana Riječ, učinjena jasnom? Zato jer su Nevjesta i Ženik jedno, Ona je samo udareni komad Njega. Tu je Remek-djelo. Bilo je udareno. Kaže...

Michelangelo to nije mogao ponovno reproducirati, on to nije mogao staviti nazad.

Ali Bog će to učiniti. On će dovesti tu malu Nevjestu koja je udarena pravo u bok originalne Riječi. I tamo je On, tamo je Remek-djelo, obitelj ponovno nazad u Edenskom vrtu.

92 Kako će to ova Nevjesta učiniti? Kako će to ova Pšenica učiniti? Malahija 4 je kaže da će u zadnje dane to biti obnovljeno nazad. Što? Obnovljeni nazad kao na početku, uzeti to nazad. „Ja ću obnoviti,” govori Gospod: „Sve godine koje su crv i moljac i sve te druge stvari pojele. Ja ću obnoviti ponovno.” Malahija 4 kaže: „On će obnoviti srca ljudi i vjeru ljudi natrag originalnim očevima ponovno.” Vidite? Vidimo to upravo pred nama, Crkvo. Gdje smo?

93 Sada, završavam za nekoliko minuta. Želim da primijetite stvarno pažljivo nešto što se upravo dogodilo.

Malahija 4 treba donijeti natrag, natrag na original.

Ona je udarena od crkve, od crkvenog tijela. Udarena s njenim Gospodarem za istu svrhu. Ona je Riječ. Isto kao što je Josip bio udaren od svoje braće, jer je on bio Riječ. I Isus je bio udaren od Svoje braće jer je On bio Riječ. Crkva je udarena—Nevjesta je udarena od crkve jer je Ona Riječ. Tu su ponovno vaši stadiji, jedan, dva, tri. Vidite? Točno tako.

94 Riječ, živa i u akciji, biblijska Nevjesta, ne neka od čovjeka napravljena nevjesta, biblijska Nevjesta, udarena i ponižavana od Boga, nema ljepote da bismo Je željeli, dok smo držali da Je Bog udara i ponižava. Tako je. Ona stoji sama. Onda je udarena od svih denominacija prema Otkrivenju 3. Ona je udarena od laodicejskog crkvenog doba u kojem je Ona bila podignuta. Vidite? Ova crkva je bila podignuta u laodicejskom crkvenom dobu. To je ljuska. Ali ako su te druge otišle...

Zar ne možete vi pentekostalni ljudi vidjeti to? Ako je to drugo bila ljuska i umrla, ako je ta druga stabljika morala umrijeti, ako je kićanka morala umrijeti, tako mora ljuska umrijeti, tri faze organizacije.

I zapamtite... Kažete: „Pa sada, ima puno kićanki koje vise, ima puno toga.” Da. Tamo je bilo metodista, baptista, prezbiterijanaca, luterana, crkve Kristove, sve te druge male stvari koje su pale na to, lišće i sve drugo je bilo obješeno na to, ali original su bile reformacije. Sada. Vidite?

mora doći u Lik. I onda da bi lik govorio, mora biti udaren. On dolazi u Lik. I onda kako bi govorio, savršeni Otkupitelj...

Svi tipovi Starog Zavjeta su bili ispunjeni u Njemu. Kao što sam rekao neki dan, Jehova Starog Zavjeta je Isus Novog. Da.

53 Kao mnogi od vas muškaraca, žena mojih godina, znali smo po državi imati puno Kineskih praonica za rublje. Kada su Kinezi prvo počeli, dolazili su sa zapadne obale, krećući se istočno, dolazeći od istočne zemlje, krećući se ovim putem. I kako su to činili, oni su bili ljudi koji nisu bili upoznati s našim jezikom i našim načinima, ali bili su dobri perači rublja. I nisu mogli napisati račun tako da bi mogli dobiti svoje pravo rublje nazad.

Ali Kinez, napravio si je hrpu malih kartica koje na sebi nisu imale ništa. Tako da kada dođete po vaše rublje, on bi uzeo ovu karticu i poderao je na određeni način i dao vam jedan komad, a on je zadržao drugi komad. I sada, to je malo bolje nego što imamo sada jer kada se vratite zahtijevati ono što je vaše vlastito, ta dva komada se moraju poklapati. Vi to niste mogli oponašati čak da ste morali. Nema načina da se to napravi. Možete napraviti kopije slova, ali ne možete oponašati taj rascjep. On se mora točno slagati s drugim komadom. Tako dakle, vaše prljavo rublje koje ste doveli, mogli ste ga otkupiti ovom karticom, jer je ona odgovarala kartici koja bila predana.

54 I kada nas je Bog, po prorocima i pod zakonom, osudio za grijeh... A zakon nema milosti, to je—samo vam kaže da ste grešnik. Ali kada je Isus došao na scenu, On je bio ispunjenje. On je bio ispunjenje svega što je Bog obećao. On je bio savršena, identična slika obećanja. Stoga, sva obećanja Staroga Zavjeta su bila ispunjena u Isusu Kristu. To nije moglo biti ispunjeno u Mojsiju. To nije moglo biti ispunjeno u nijednom od proroka, nego je to bilo ispunjeno u Remek-djelu. Ono je odgovaralo svemu što je On rekao da će Ono biti.

Tako će Crkva morati odgovarati svemu što je Bog obećao. To mora biti taj komad koji je odlomljen od Njega. Tako da ako je original Riječ, onda će i podložnici koji su bili uzeti od Toga biti Riječ kako bi odgovarala Njegovom boku.

55 Stoga, Kinez... Vi ste mogli zahtijevati... Gdje vas zakon osuđuje i kaže da ste prljavi i krivi i mogao vas je staviti u zatvor, ali kad je On došao, On je bio komad koji odgovara da vas je mogao izvaditi i također vas vratiti, da bude kompletna kartica, otkupljenje koje je Bog obećao natrag u Edenskom vrtu. „Tvoje Sjeme će satrti zmijčevu glavu, ali Njegova peta će satrti—satrti njegovu glavu.”

56 Dakle, vidimo ovo savršeno Remek-djelo koje je Bog završio. Dakle, primjećujemo da je On bio sve što je bilo obećano da će biti. On je sva

obećanja, sva proroštva, sve što je Bog obećao: „Tvoje Sjeme će satrti zmijčevu glavu.” Dakle, On je nije mogao satrti zakonom. On je nije mogao satrti prorocima. Ali On je to učinio kada je ženino Sjeme postalo Remek-djelo, Krist. On je bio Kamen kojeg je Danijel vidio da se odlomio od planine. On je bio Onaj koji je mogao udariti. On je bio Onaj koji je mogao satri, satrti zmijčevu glavu.

Njegov život je potpuno odgovarao životu Mojsija. Njegov život je odgovarao Davidu. Pogledajmo je li, je li On odgovarajući komad.

57 Primijetite Davida, odbačenog kralja nad svojim vlastitim ljudima. Bio je... Jednog dana dok je bio... Njegov vlastiti sin se podigao u pobuni protiv njega. I on je odvojio i podijelio vojske Izraela. I bio je... David je bio proganjen—ili progan od svojih vlastitih ljudi sa svog trona.

I na svom putu vani tamo je bio čovjek koji ga je mrzio i hodao je tamo uzduž, pljujući na Davida. Čuvar je povukao svoj mač, rekavši: „Da pustim da glava tog psa ostane na njemu, pljuje na mog kralja?”

David je rekao: „Pusti ga na miru, Bog mu je rekao da to učini.”

Zar ne vidite? Čovjek boli, vičan patnji, stoji kao ovca pred onima koji je strižu, nijem. Vidite? On je to rekao. Vjerojatno David nije znao što je govorio. Ali oko pet, šest stotina godina poslije toga ili malo više, Sin Davidov je išao kroz te iste ulice i On je bio pljuvan. Ali primijetite što se dogodilo kada je David izvan svojeg—izvan svojeg... Kada je postao bjegunac i iz svog prognanstva, kada on—kada se vratio, taj čovjek je molio za mir i milost. Čak i oni koji su Ga udarili će Ga vidjeti jednog dana kad se vrati.

58 I vidimo da u Josipu, da je Josip bio neobično rođen dječak, posljednji, najviši dio temelja na kojem je trebalo biti sagrađeno Remek-djelo. To dolazi od vjere, i prema ljubavi, i prema milosti, to dolazi do savršenstva. I tako je to išlo od stopala na početku, došlo do savršenstva u Kristu. Primijetite, kako je on bio oslikan u Josipu, vrh temelja, najsavršeniji od svih njih.

Vidimo da je Josip bio rođen u svojoj obitelji i on je zapravo bio od legalne žene, što je bila Jakovova supruga. I primijetite također da kada je bio rođen, njegov otac ga je volio, a njegova braća su ga mrzila bez razloga. Zašto su ga mrzili? Jer je On bio Riječ.

Vidite li sami temelj? Vidite li kako glava temelja dolazi. Sada gledajte kako glava tijela dolazi. Dakle, gledajte kako Glava Nevjeste dolazi. On je bio Riječ.

I oni su ga mrzili jer je bio vidjelac. On je predvidio stvari i rekao im, one su se dogodile. Bez obzira koliko su oklijevale, to se baš jednako dogodilo. A jer je bio duhovan bio je izopćen od svoje braće. Oni su ga

U—u Otkrivenju 3 vidimo da Ga je laodicejsko crkveno doba izbacilo van. Dakle, vidite, nije nazad u drugim dobima, jer je bilo još nešto drugo da se napravi. To je samo prošlo kroz i nastavilo na drugo. Rekao sam vam cijelo vrijeme, nema više nadolazeće denominacije. Mi smo na kraju. I oni su Ga izbacili, zbog čega? On—On—On je ponovno Riječ. On je kao onaj koji je pao tamo dolje. On je ista doktrina koja je došla od početka.

I kada sjeme Riječi počinje rasti, ljuska Ga izbacuje iz sebe. Život napušta sve drugo da slijedi to, to su pravi vjernici, oni slijede Život, gdje god Život ide.

89 Kao u Izraelu, savršeni tip. (Kad bismo imali vremena... Ostalo mi je još samo nekoliko minuta.) Ali u savršenom tipu na početku, gdje god je taj Vatreli Stup išao, bio je Život, Bog je bio to Svjetlo. I nije me briga je li to bila ponoć ili jesu li oni bili na dobro izabranom mjestu, kada se taj Vatreli Stup pomaknuo, truba se oglasila i Izrael se kretao s Njim.

Haleluja. Kada se truba oglasila, Martin Luter se pokrenuo s Njim. I on je organizirao, ubio... Ne on sam, ljudi poslije njega. I onda je Bog uzeo Život iz toga, doveo Ga, i položio Ga dolje u grob.

Onda van dolazi Wesley. On je vidio tu veliku organizaciju, tako da je oglosio trubu posvećenja, više Riječi. Vidite? I kada je to učinio, oni su krenuli van, pravo izvan—te—pravo izvan Lutera pravo u metodiste.

A kada je pentekost to vidio, oni su oglosili—trubu. Vrijeme je da se vratimo na darove. Vidite što su učinili? Oglosili su trubu i van su izašli, onda su se organizirali.

Ali zapamtite, nakon ljuske, to su tri stadija koja poznajemo, ništa drugo nije preostalo osim Zrna. O, Bože. I onda je Zrno izbačeno izvan svega toga. Amen, amen. Sjeme Riječi se počinje oblikovati, Život je iznesen izvan... Primijetite sada. Ako Ženik, početak, prvi Ženik... Ovo je Nevjesta koja dolazi.

90 Zapamtite, Crkva je počela na Pentekost, a pala je u Niceji. Prokljala je, ne kao pravo zrno, ne, bilo je nešto Života u tome, ali to je prokljalo kako bi napravilo organizaciju. I to se povlačilo kroz tu organizaciju. I što je onda učinilo? Onda je to otišlo, od te organizacije je otišlo u drugu organizaciju, otišlo je u drugi stadij Riječi. Opravdanje, posvećenje, krštenje Duhom Svetim. Vidite? I kako je to išlo kroz stabljiku i nastavljalo, nastavilo je dolaziti više.

Zapamtite, mala pelud je više—kićanka je više kao sjeme nego što je stabljika. A ljuska je više kao sjeme nego što je bila kićanka. Ali samo sjeme je iznad toga. Vidite? Ono je samo koristilo to za prijenos da sebe provede kroz to.

91 Primijetite. Nevjesta... Ako je Nevjesta u početku bila Riječ—ili Ženik, i

nakon što se organizirala da nije umrla. I organizacija je umrla i nikada ponovno nije uskrsla. Zar ne možete to vidjeti? Ljudi koji ste slijepi, otvorite svoje oči. Priroda i Riječ usklađene zajedno i upravo ovdje to dokazuju da je ovo Istina, da je ovo Istina. Taj Život napušta stabljiku kako bi napravio kićanku, od kićanke to čini ljusku, a od ljuske to ide u original ponovno. Primijetite, nikada ponovno Mu neće biti od koristi.

85 Kako je vidljiviji ovaj život u svom putovanju u pšeničnom zrnu, nego u drvetu. Bog Svoje ljude naziva kao drvo. Vidite? Život ide dolje u drvo i vraća se ponovno gore, ide dolje i vraća se gore. Vidite? Ide dolje i vraća se gore. Ali u pšeničnom zrnu ide gore od originalne stabljike... Kroz stabljiku, kićanku i ljusku, a stvar kroz koju prolazi umire tako da se ne može ponovno vratiti kroz to. Što je to? Od toga više nema koristi. Nastavlja do svog savršenstva.

Amen. Zar ne vidite zašto On nikada nije upotrijebio organizaciju. On se ne može ponovno u nju vratiti. Mrtva je. Ali Život prolazi dalje od jednog u drugo. Vidite? Oni stavljaju crkvena vjerovanja i ubacuju. „Tkogod nadoda jednu riječ ili oduzme jednu Riječ,” vidite, on je zaustavljen od toga. To mora biti Život sjemena koji putuje.

86 Koristim ovo sada u usporedbi Nevjeste, Remek-djela koje nadolazi. Postoji Remek-djelo koje je palo, postoji Remek-djelo koje se diže. Remek-djelo je palo u—u Niceji, Rimu. Nakon Niceje, Rima, Ona prolazi kroz proces, ali Ona se vraća pravo nazad ponovno u Remek-djelo, usavršena, jer Ona je dio Riječi koja je bila izgovorena od Njega. On će imati Crkvu bez mrlje ili bore. To neće ni na jedan način biti povezano s bilo kojom organizacijom ili denominacijom (prokletom stvari). To je prošlo kroz takve stvari, ali to nikada neće biti tamo.

87 Primijetite. Sjeme ide gore, Život ide gore, ne nazad. Neće više biti uskrsnuća nakon ovoga. Život ide gore da ide do svog savršenstva, uskrsnuća. Primijetite, ljuska je pustila... Taj—taj...

Primijetite, ljuska je pustila originalno sjeme van iz sebe. U Otkrivenju 3. poglavlje mi ovo vidimo.

Sada zapamtite, iz nijedne crkve On nije bio izbačen u Bibliji, u sedam crkvenih doba. Koliko vas se to sjeća? On je prošao kroz crkveno doba da ode dalje napraviti nešto drugo. Ali ovo je to. Nema ničeg drugog. Ali—Kipar se vratio nazad do savršenstva ponovno, Riječ. Vidite? Ne ide natrag. Kako je to drukčije. Da.

88 O, i primijetite. Onda ljuska kada dolazi izgleda baš kao zrno. Ali kada Život zrna počinje napuštati ljusku da ide da napravi Zrno, Nevjestu, ljuska se otvara i izopćuje Zrno. Je li to točno u prirodi? To je točno ono što je ona napravila.

trebali voljeti. Ali su ga mrzili jer je bio prorok i bio je duhovan. I mrzili su ga.

59 Primijetite, on je bio prodan za skoro trideset srebrnjaka, bačen u jamu i trebao je umrijeti, ali bio je uzet iz jame. A u njegovo vrijeme kušnje u zatvoru, peharnik i—pekar... Znamo da je peharnik bio spašen, a pekar izgubljen. I u Kristovoj tamnici na križu, jedan je bio spašen, a drugi izgubljen—dva lopova, dva grešnika.

I primjećujemo da je bio uzet iz svog zatvora do desne ruke faraona, da nitko nije mogao govoriti faraonu, samo preko Josipa. I kada je Josip napustio tron faraona, truba se oglasila Egiptom, protutnjalo bi i reklo: „Pognite koljena, svi, Josip dolazi!”

60 Tako će biti s Isusom. Kako je On bio voljen od Oca i omržen od denominacijske braće bez razloga. Bio je prodan za trideset

srebrnjaka, kako je to bilo, i stavljen u jamu s pretpostavkom da će biti mrtav. Na križu, jedan izgubljen, a drugi spašen, i bio je podignut s križa i sjedi zdesna Bogu u Veličanstvu, veliki Duh, koji je bio odražen u Njemu. I nitko ne može govoriti Bogu, samo kroz Isusa Krista. Razmislite o tome. I kada On napušta taj tron, krene, “truba će se oglasiti i svako koljeno će se pokloniti i svaki jezik će priznati.”

Zapamtite, on je bio sin prosperiteta. Sve što je on učinio je prosperiralo, bilo da je to zatvor ili štogod je to bilo, to je izlazilo ispravno. A nije li On obećao Svojoj djeci da će učiniti da sve skupa djeluje na dobro, bilo da je to bolest, tamnica, smrt, žalosti, štogod je to, da će to djelovati na dobro onima koji Ga vole. On je to obećao i to tako mora biti. To mora biti tamo. To je nama figurativno rečeno u Njemu. On je bio ta savršena Slika Božja.

61 Sada, ovdje također vidimo da kada On ponovno dođe... Zapamtite, Josip je po otkrivenju spasio svijet po svom velikom proroštvu. Svijet bi umro da nije bilo Josipa. I svijet bi—bio bi mrtav da nije bilo Isusa: „Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao Svoga jedinorođenoga Sina da tkogod u Njega vjeruje ne propadne.” Bog čuva Život.

62 Dalje i dalje bismo mogli ići. Jer On je jednostavno odgovarao Davidu. Odgovarao je Mojsiju. Odgovarao je Iliji. Odgovarao je Josipu. Sve što je bilo oslikano ili prorokovano po Njemu u Starom Zavjetu, uklapalo se upravo u to. Što je to? Pokazivanje savršenog Otkupitelja da smo mogli staviti našu staru, prljavu odjeću u praonicu i ići to ponovno zahtijevati. To je bilo oprano Krvlju Janjetovom. Mi možemo zahtijevati ono što je naše vlastito. I sve za što je On umro, mi možemo zahtijevati. Tako, On je bio savršena Riječ oslikana.

63 Svidjelo se Bogu, velikom Kiparu, da Ga udari i da to učini na ovaj

način. Vidimo Ga ovdje u Izaiji dok čitamo: „Svi Ga držasmo... Okrenuli smo svoje lice od Njega. Nema ljepote da bismo Ga željeli. Svi govore o Njemu, ismijavaju Ga. Ja govorim o Njemu sada u ovom danu, svi Ga ismijavaju. Vidite? Držasmo Ga—vidjeli smo Ga. 'Držati' znači 'gledati na'. „Držasmo da Ga Bog bije i ponižava.“ Ipak On... Zašto je On to učinio? „On je bio ranjen za naše prijestupe. Bio je satrt za naše opaćine.“

Sada, mogli bismo nastaviti ovako, ali vjerujem da sada imate sliku onoga što mislim, Bog ponovno gradi Svoje Remek-djelo.

64 Ali ne zaboravimo da u početku kad je On udario Adamov bok, On je nešto uzeo iz njegovog boka.

Dakle, udaranje Krista je bilo s razlogom da On može uzeti od Njega jednu da bude Njegova obitelj, Nevjestu, da On može uzeti Njemu Nevjestu. Dakle kada je Njegovo Remek-djelo bilo usavršeno, onda Ga je morao udariti da uzme od Njega, ne drugi dio, ne drugo stvorenje, nego od istog stvorenja.

Moj brate, ne misli loše o ovome, ali razmisli na minutu. Ako je On uzeo od Njega, originalnog stvorenja, da napravi Nevjestu za Njega... On nikada nije napravio drugo stvorenje, uzeo je dio originalnog stvorenja. Onda ako je On bio Riječ, što Nevjesta mora biti? Mora biti originalna Riječ, živi Bog u Riječi.

65 Kimberly, Južna Afrika... Jednom sam gledao u dijamante, kako su bili vađeni iz zemlje. I vidio sam ih kako leže tamo kao... Pa, taj—nadzornik poduzeća ili rudnika je bio jedan od mojih vratara u molitvenom redu. I primijetio sam dijamante vrijedne desetke tisuća dolara skupljene na hrpu, ali oni nisu blistali čak ni pod svjetlom. I rekao sam nadzorniku rudnika, rekao sam: „Zašto oni ne blistaju?“

Rekao je: „Gospodine, još nisu bili brušeni. Moraju biti brušeni. Onda kada su izbrušeni, onda oni odražavaju svjetlo.“ Eto vam.

Remek-djelo mora biti brušeno. I primijetite. Brušeno za što? Je li komad odsječen? Ne, ne. Komad koji je odsječen je napravljen za iglu za gramofonsku ploču. A igla za gramofonsku ploču je stavljena na zapis gdje je nevidljiva glazba za svijet, ali igla je ono što je iznosi, iznosi istinsko tumačenje Riječi.

66 Njegov život je odgovarao svim ljudima. Svidjelo se Bogu da Ga udari. A sada, zašto Ga je On udario? Iz istog razloga zbog kojeg je morao udariti Adama.

Sada vidimo da Ga Bog bije, udara, i ponižava, savršeno Janje za grešnike zaklano, savršeno Remek-djelo.

67 Dakle, približno dvije tisuće godina Bog si ponovno gradi Remek-

List pada dolje s drva u—biljni sok u korijen i vraća se gore i—i list se vraća gore s tim ponovno i pada na zemlju. Život stabla to odmah usisava natrag, kalcij i kalijev karbonat, i dovodi to pravo gore u drugi list ponovno.

Vidite? Sva priroda, sve radi pravo s—s Riječju Božjom. I ovdje je to točno savršeno u ovim crkvenim dobima. Zbog toga je Sveti Duh sišao dolje i nacrtao ove stvari i napravio ih za nas na način kako je napravio. To je točno.

82 Primijetite ovdje. Život koji je bio u ljusci, u stabljici, i u kićanki, i u ljusci, sve se skuplja u sjeme. I život koji je bio u stabljici, otišao je—jedan je otišao da napravi drugi. Opravdanje je napravilo put za posvećenje. Posvećenje je napravilo put za krštenje Duhom Svetim. Krštenje Duhom Svetim je napravilo put za Samog Svetog Duha da dođe pravo dolje u savršenstvo, natrag u Riječ ponovno da manifestira Sebe.

Ali ono što se denominiralo, umire. Kao što je Život u Luteru otišao da napravi Wesleya, a—a od Wesleya je otišao u pentekost, a od pentekosta da napravi originalno sjeme. Dalje u... Pentekost izlazi iz Wesleya, do tog vremena. Razlog zašto je pentekost izišao iz Wesleya je jer to nije bila denominacija, pentekost. Onda je pentekost otišao denominirati. I što je to učinilo? To se okrenulo u ljusku. Izgledalo je kao prava stvar. I bilo tko...

83 Koliko vas je ikada vidjelo sjeme—sjeme pšenice kako počinje rasti? Što je prva mala stvar? To je baš kao sjeme, ali to je ljuska.

Vidite li tri stadija? Stabljika, kićanka ili pelud, onda ljuska. I onda, iz ljuske dolazi originalno sjeme. Ne sjeme, to je bio Život sjemena rastući kroz to da dođe do sjemena. Amen, amen. Vidite li to? Što je to? Uskrsnuće, povratak na Remek-djelo ponovno, kao ono koje je ušlo.

Pentekost je izišao iz Wesleya jer je Wesley bio organizacija. Pentekost je izišao, ne kao organizacija, a onda se okrenuo tome. Morao je, kako bi načinio ljusku. Istinska Riječ Života na njemu je bila na svom putu onda do originalnog zrna kroz te stadije. Kroz stabljiku, onda u pelud, od peluda u ljusku, a od ljuske je to načinilo sjeme.

84 Ne, stabljika, kićanka, ljuska. Živeći, oni su proizveli u svom ranom probuđenju nositelja određenog dijela Života sjemena, ali kada su se organizirali, Život je otišao iz toga. To je dokazano cijelom poviješću. Nikada organizacija nije napravila ništa nakon što se organizirala. Bila je mrtva. Tako je.

Pazite, život sada putuje. Kreće se dalje.

Primijetite. Ono što su oni učinili, svi su ovi učinili, je dokazano poviješću upravo točno onako kako je crkva došla, nikada Mu više nisu bili korisni. Organizacija je odbačena. Nikada nije bila u cijeloj povijesti crkva

To nije bilo. Sada, pazite. Ali nešto je izišlo baš kao sjeme. Sada, pazite što je Isus rekao u sv. Mateju 24:24, da će dva duha u zadnjim danima biti tako bliska da bi zavela i izabrane kad bi bilo moguće.

78 Dakle, ta stabljika ne izgleda nimalo kao sjeme, niti kićanka izgleda kao sjeme. Ali primijetite sada, ne u Luterovom danu, nego u zadnjem danu.

Prva stvar. Ovdje sjede farmeri pšenice. Prvo što izlazi na pšeničnom sjemenu, gotovo biste pomislili da je to sjeme, ali što je to? To je ljuska. Ona formira malu vanjsku stvar da drži sjeme. To formira ljusku. Ali ljuska nije sjeme isto kao što ni stabljika ni kićanka nisu bile, ono je samo nositelj života, pšeničnog zrna, onda iz sv. Ivana 12, vidite, Isus govori.

79 Pšenica, nakon kićanke, nakon Wesleya, izbacuje ljusku, koja je kao zrno prije nego bilo što drugo. Ljuska je više kao zrno—izlazi sve sličnije zrnu cijelo vrijeme, onom koje je palo u zemlju. I kada iziđe stabljika, ona ima život u tome, ali ona zasigurno nije zrno. Izlazi kićanka, pelud, to još uvijek nije zrno. I onda izlazi ljuska. I ona je baš u obliku pšenice, baš točno kao pšenično zrno, ali ona ipak nije pšenica. Baš točno u istom obliku, savršeno.

Pentekostalci su izišli baš kao što bi pšenica. Svaki pojedini izlazi iz drugog, izlazi iz drugog, ali oni su samo nositelj. Oni idu u denominaciju. I to je ono što je pentekost učinio, otišao u denominaciju. A što su pentekostalci učinili kada su izišli baš kao zrno? Vratili su se pravo nazad, kao u Otkrivenju 17, jednoj od sestara denominacija. To je točno ono što—to je ono što je Isus rekao.

80 Sada, pazite. Evanđelje će izići kroz Lutera, kroz Wesleya u Pentekost, a u zadnje dane to će prevariti same izabrane ako je moguće. Izabrane! O, pentekostalna braćo, zar ne možete vidjeti?

Pšenica je u svom prvom početku baš kao sjeme kada se počne formirati kao sjeme, ali to je ljuska. Denominirala je, učinila točno istu stvar koju su oni ovdje dolje u Luteru. U Otkrivenju 17 to dokazuje istu stvar o crkvama.

Dakle, zrno sjeme u originalu je palo u Niceji, jer je to bila prva denominacija.

Primijetite. Ovdje život koji je bio u stabljici, kićanki, sve sada završava u sjemenu. Život koji izlazi iz originalnog sjemena, dolazi kroz različite procese, tri različita procesa i onda se vraća do svog originalnog stanja. Haleluja! O, moj. Ja sam najsretnija osoba na svijetu da mi je Bog dao da ovo vidim. Gledajte kako savršeno Riječ i te—priroda rade zajedno.

81 Baš kao što dokazujemo uskrснуće, podizanje sunca, zalazak sunca, podizanje ponovno.

djelo, jer je udario Adama da dobije komad njega (dio njega), rebro da mu napravi suprugu. I sada, to savršeno Remek-djelo Koje je On udario na Golgoti, On je dobio komad Njega. To je baš Novi Zavjet, to je sve. On je ispunio Stari Zavjet. Sada, to je Novi Zavjet, drugi dio koji treba biti ispunjen. Vidite, Novi i Stari su muž i žena. Vidite? I bio je potreban Novi da pred—Stari da predkaže Novi. Krist je došao, Remek-djelo, da ispuni to. Sada će Njegova Nevjesta ispuniti sve što je u Novom Zavjetu. Drugo Remek-djelo se radi.

68 Kao što Mu je trebalo četiri tisuće godina da napravi ovo Remek-djelo, sada On gotovo dvije tisuće godina radi drugo Remek-djelo, Nevjestu za Krista, drugo Remek-djelo. Tako to radeći, On to čini Svojom ne promjenjivom metodom, na isti način kako je napravio Remek-djelo, Svojom Riječju. Na taj način On radi Svoja Remek-djela. Jer to jedino može biti savršeno Remek-djelo kada je to savršena Riječ. Svaka prljavština, smeće, dodavanje, to će uništiti, ali nebesa i zemlja će proći, ali ta Riječ se nikada neće uništiti. Zapamtite, u brušenju dijamanta, morate imati savršeni alat kojim ćete to učiniti, neće to učiniti baš bilo koji komad. Vidio sam tone tih velikih brusilica kako lome pravo kroz to i pomiču te velike tone preko i prolaze upravo kroz taj dijamant. Ne, to ne lomi dijamant, mora biti izbrušen.

69 Sada, On čini istu stvar u Svojoj ne promjenjivoj metodi. Vidimo u Malahiji 3, On je rekao: „Ja sam Bog i Ja se ne mijenjam.” On ne može promijeniti Svoju metodu.

Sada, kako je On počeo u Abrahamu... Nakon pada prvog Remek-djela, On je započeo u Abrahamu, na temelju, da gradi drugo Remek-djelo. Počeo je na dan Pentekosta graditi drugo Remek-djelo—originalno sjeme Riječ, započeto u prvoj Crkvi. Što je to bilo? Sjeme Riječ, manifestirana Riječ, obećanje koje je bilo dano. Joel je rekao: „I bit će u posljednje dane, govori Bog, da ću izliti od Duha Svojega na svako tijelo. Proricat će vaši sinovi i kćeri vaše. Starci će vaši sne sanjati, mladići će vaši gledati viđenja,” što će On činiti u zadnjim danima, dvije, zadnje dvije tisuće godina.

70 Primijetite. A to je počelo kao original. Kao što je Isus rekao: „Riječ Božja je Sjeme koje je sijač posijao.” A On je bio Sijač. Sjeme je bila Riječ. I primijetite. Svako sjeme koje prebiva samo nikada ništa ne učini. Ono mora pasti u zemlju da rodi svoj produkt ponovno. A ovo Sjeme, ta savršena Crkva, pala je u zemlju u Niceji, Rimu, kada je postala denominacija.

Dakle povjesničari, zapamtite, i vi koji ćete čuti ovu kazetu, provjerite i vidite nije li ovo točno. Crkva je umrla u Niceji, Rimu, kada je uzela dogme i crkvena vjerovanja umjesto originalne Riječi. Što je to bilo? Bog

je pokazao po toj prvoj Crkvi da je On Bog. Imao je Crkvu usavršenu, ali Crkva, kao sva druga sjemena, mora pasti u zemlju i umrijeti. Dakle, ona je pala u zemlju i umrla i otpala je.

71 Zmate, čitao sam ovdje nedavno knjigu. Netko je napisao—knjigu koja se zove: „Tihi Bog.” Možda ste je čitali, zaboravio sam, ja—mislim Brumback... Ne, ja ne—nisam siguran tko je bio taj tko ju je napisao. Ali... Ne mogu se sjetiti... Krenuo sam proučavati: „Tihi Bog.” Rekao je: „Bog je dvije tisuće godina mračnog doba sjedio mirno i nikada nije maknuo rukom i gledao je vjerne mučenike kako idu u lavlje jame i kako ih Rimljani spaljuju, ubojstva svih vrsta, ženama je skidana njihova odjeća, palili su njihove duge kose katranom i palili ih.” Zapamtite, kratka kosa je prvo započela u Rimu. A žene kršćana su imale duge kose. Tako oni—gnjurili su ih u katran, i stavili na vatru i palili ih, i njih gole, i hranili ih lavovima. I ovaj pisac ide reći: „Gdje je taj Bog?”

O, ljudske li sljepoće, ponekad. Zar ne znate da je Sjeme moralo umrijeti? On nikada nije pokušao osloboditi jednoga—njih. Oni su sišli dolje u pobjedi. Sišli su dolje krvareći i umirući, dajući svoje živote. Zašto? To je bilo Sjeme, ono je moralo pasti u zemlju. 1 Ivanova 12 nam kaže da pšenično zrno mora pasti u zemlju i ondje umrijeti i ne samo umrijeti, već istrunuti. Ali slabo je to znala denominacija da je taj Život još uvijek bio tamo unutra. Iako je crkva u sebi...

72 Na tom Nicejskom Koncilu od petnaest dana krvave političke debate, kada su ti aristokrati ušli i htjeli ubaciti te velike dostojanstvenike u crkvu. A proroci su izašli iz te divljine tamo, jedući biljke i omotani životinjskom kožom, istinski proroci, a oni su ih izbacili. Zašto? Sjeme mora pasti u zemlju. Mora umrijeti.

Umrlo je u mračnim dobima dolje ispod mračnog blata. Oni su mislili da je to umrlo. Zmate, sv. Ivan 12,24, Isus je rekao: „Ako pšenično zrno ne padne u zemlju, ostaje samo.” A prva Crkva je bila ta reprodukcija, ta Nevjesta, to Sjeme, ta Riječ manifestirana koja je pala u zemlju u Niceji, Rimu.

73 Slušaj, crkvo, diljem nacije koje će ovo čuti. Tu je vaše blato, to su te denominacije. To je mjesto gdje je Riječ bila razapeta i oni su prihvatili dogme. I stotinama i stotinama godina mračnih doba, sila i manifestacija Riječi je bila skrivena od svijeta. Samo je katolicizam vladao. Svi to znamo čitajući povijest. Samo je katolicizam vladao.

Ali vi—vi ne možete sakriti niknuto sjeme. Ono mora izići. Jer, zašto? Veliki Kipar je na poslu. Izgradit će ponovno, tako On...

Sjeme je sišlo dolje, Riječ.

74 Kada vidimo sv. Pavla, Petra, Jakova, Ivana, sve te koji su napisali

Riječ. I napisali su, Riječ koju su napisali je postala živa i živjela je. I Ona je živjela. I onda vidimo da nakon što je počela sazrijevati, Ivan je počeo pisati poslanice. Bio je bačen na otok Patmos nakon što je bio paljen u ulju dvadeset četiri sata. Ali Riječ mora izići. Morala je biti napisana. Oni nisu mogli prokuhati Duha Svetog iz njega s uljem, tako da je on izišao. Njegov posao nije bio završen. On je umro prirodnom smrću.

Polikarp, koji je bio Ivanov učenik, prenosio je dalje Riječ. A iz Polikarpa je došao Irenej. A Irenej, veliki čovjek Božji koji je vjerovao isto Evanđelje koje mi vjerujemo: „Riječ je ispravna,” crkva je pokušala To iscijediti.

75 Napokon je to došlo u Niceju, Rim, i ondje je ona pala u zemlju nakon sv. Martina i bila je ubijena. Sv. Martin je vjerovao iste stvari koje mi vjerujemo. Stajao je za istu stvar, krštenje Duhom Svetim, krštenje u vodi u Isusovo Ime. Stajao je u potpuno istoj stvari za koju mi stojimo. I bio je prorok, vjerovao je punu Riječ Božju. I napokon su bili razapeti i zgnječeni na zemlji i ležali su tamo stotinama godina dok nisu istrunuli izvana, Sjeme. Stara tijela su istrunula. Bio sam u San Anegelu u katakombama i vidio gdje su umrli i njihove slomljene kosti i sve. Napokon su istrunuli dok njihove kosti nisu propale, ali Život je još uvijek bio tamo.

76 Pšenično zrno koje je palo u zemlju na—na Nicejskom Koncilu počelo je ponovno klicati u Martinu Luteru, kao bilo koje zrno koje izlazi, ili pšenica. Nakon što sjemena istrule, život se podiže. I počelo je izlaziti u Martinu Luteru. Što je on učinio kao prvu stvar? Odbacio je denominaciju katolicizma, protestirao je da je to bilo pogrešno, jer je rekao: „Pravednik će živjeti po vjeri.” Što je to bilo? Mali slabi Život koji je podigao par malih izdanaka. To su bili luterani. To zasigurno ne izgleda kao zrno koje je otišlo u zemlju, ali Život sada izlazi.

Onda je to otišlo u stabljiku. Što se onda dogodilo? U danima Johna Wesleya, što je on učinio kada je iznio posvećenje? On je ostao s Riječi i što je to učinilo? Luterani su se organizirali i napravili organizaciju, tako da je to bilo vrijeme da se nešto dogodi. Remek-djelo se sada gradilo. Što je on učinio? Što je on učinio? Protestirao je protiv anglikanske crkve i izišao u reformaciji kao kićanka. Što je to? Sjeme dolazi u Život, sada raste.

77 Sada, stabljika ne izgleda kao sjeme, niti izgleda kićanka.

Dakle, pentekostalna braćo diljem nacije, želim da slušaš, moj brate. Ako je ovo zadnja poruka koju ću ikada propovijedati, ovo je moje remek-djelo. Primjećujete li da kada pšenično... Pšenično zrno koje pada u zemlju, kada se počne oblikovati nazad u svoj—svoje zrno ponovno?

Gledajte prirodu. Priroda je točno Bog. Bog radi u prirodi, u cijeloj može. Ali od pentekostalnog probuđenja, kako to oni misle, je bilo sjeme...